

NAŠA RIJEČ

LIST HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ

GODINA XXII. | BROJ 55 | LIPANJ 2024.

IZ SADRŽAJA

03	Uvodnik
04	Sveti Nikola posjetio Misiju
04	Adventska duhovna obnova u našoj Misiji
05	Zbor mladih Misije održao Božićni koncert
06	Korizma
08	Prvi misijski planinski križni put
10	Vazmeno trodnevje u HKM Beč
12	Proslava Aciesa
14	Pismo zahvale iz Afrike
16	Sv. Juda Tadej
18	Hodočašće HKM Beč u Poljsku
20	Hodočašće u Međugorje
22	Susret Hrvatske katoličke mlađeži u Gospicu
26	Prva pričest u HKM Beč
32	Primanje sakramenta potvrde u HKM Beč
34	Duhovna obnova za članove Franjevačkog svjetovnog reda
34	Koncert Akademskog zbora Concordia discors
35	Nova knjiga Ive Baotića
35	Preprave za izgradnju fotonaponske energane

UVODNIK

fra Josip Koren

Poželjeh vidjeti starog prijatelja. Čujemo se povremeno, ali prošlo je sedam godina otako se nismo vidjeli. Na putu prema njemu i njegovoj obitelji razmišljam kako izgleda, je li se što promjenio. Stigoh. Vidim mu na licu izboranu kožu. Njegova mi žena veli; „Josipe, nisi se ništa promjenio“. Nasmijem se i kažem joj: „Zdenka, znam dobrog liječnika, okulista. Vrijeme je da ga posjetiš“. Vidim da se i ona promjenila. Postala je starija. Bore na licu, ponešto sijedih vlasti. I u njoj i u njemu vidim sebe, ljudsku prolaznost. Ostario sam i ja, posjedio, za čitanje nosim naočale. Htio, ne htio, moram prihvatići realnost.

U našoj Misiji ništa se nije promjenilo. Puna crkva svijeta na misama nedjeljom kao i prije dvanaest godina. Pripravnika za krizmu i prvu pričest na vjeronauku jedva nešto manje nego prije 12 godina kada sam došao. Broj krštenih kao i preprošle godine. Da, brojke se nisu previše promjenile, ali tu su nova lica. Jedni odlaze, drugi dolaze. Sestra Dragana mi je neki dan pokazala dvije fotografije (vidi dolje). Na prvoj dvije djevojčice - Lena i Lucia, s njezine desne i lijeve strane, sežu joj do ramena. Druga fotografija: opet Lena i Lucia, lijevo i desno, a sestra Dragana u sredini. Mala razlika: ovaj put s. Dragana njima do ramena, a prošlo je samo šest godina između prve i druge fotografije. Nije starogrčki mudrac Heraklit uzalud

rekao: *Panta rhei!* Sve teče, sve se mijenja.

Tako i ova Naša Riječ ista, a opet nije ista. Naslov isti, izvješća slikom i riječu govore o hodočašćenjima na ista mesta (Međugorje, Poljska...), o duhovnoj obnovi Franjevačkog svjetovnog reda, o proslavi 20. obljetnice Marijine legije... Mnogi od sudionika su isti, ali stariji. Naša Riječ je kroničar, zapisuje riječju i slikom što se iz godine u godinu događa u našoj Misiji. Za današnje čitatelje, a i za neke buduće.

Čitajte u ovom broju o štovanju sv. Jude Tadeja i o zahvaljivanju njemu, ponajviše tijekom Prvog svjetskog rata, kad se raspadala Austro-Ugarska monarhija, a o čemu svjedoče mnogo brojne mramorne zahvalne pločice na ulazu u našu crkvu. Čitajte i o prvom planinarskom križnom putu HKM-e, o 20. obljetnici rođenja Marijine legije u Misiji, čijim članovima od srca čestitamo i zahvaljujemo za sve dobro što je od njih poteklo. Čitajte i gledajte fotografije sa slavlja prve pričesti i krizme, o aktivnostima naših mladih, poput Susreta HKM u Gospicu, o posjetu sv. Nikole... Tu je i vijest o novoizašloj knjizi našeg vjernika Ive Baotića, kao i o naprima koje poduzimamo oko novijih izvora energije, a na kraju ovog izdanja zajedno se veselimo domoljubnom pjesmom našeg pjesnika i župljanina Stjepana Rođakovića Pepe.

Mir i dobro na odmoru!

IMPRESSUM

Uređuje i odgovara: Hrvatska katolička misija Beč (Kroatische katholische Mission Wien)
1010 Wien, Schulhof 1 | tel.: (01) 533 81 36 | 533 83 94 | fax: (01) 533 30 19
E-mail: hkm@hkm-wien.at | www.hkm-wien.at

Urednik i lektura: fra Josip Koren
Grafičko oblikovanje: mr. sc. Željko Batarilo, prof.
Tisk: Flyeralarm, Beč
Fotografija: Hrvatska katolička misija Beč, Željko Batarilo, Ilija Kuprešak

SVETI NIKOLA POSJETIO MISIJI

Našu misijsku crkvu, 6. prosinca 2023. posjetio je i iznenadio sve, starije i mlade, a najviše one najmlade, svetac kojeg svi volimo - sveti Nikola. Poslije svete mise zornice, sveti Nikola je izmamio osmjeh i radost kod svih nas, darivao je sve koji su bili na svetoj misi slatkim iznenađenjima koje su priredili naši Framaši s fra Darkom, svojim duhovnim asistentom. Fra Darko je predslavio večernju svetu misu te se u propovijedi spustio kod djece i s njima kroz razgovor, na način blizak njima, govorio o svetom Nikoli. Poslije popričesne molitve bio je blagoslov i molitva za djecu.

Nakon svete mise naši Framaši su izveli igrokaz o svetom Nikoli, gdje je osobu svetog Nikole utjelovio Mihael Lukić, a anđeli su bile Julianna Krajinović i Ivana Vrdoljak. Nakon igrokaza, sveti Nikola je podijelio djeci poklone i fotografirao se s njima. Nešto više od 200 djece bilo je na proslavi svetog Nikole u Misiji. Poslije svete mise fra Darko je zahvalio svima koji su pomogli u realizaciji proslave svetog Nikole, na poseban način sestrama i svojoj braći franjevcima u Misiji. Bio je ovo posebno lijep događaj u našoj Misiji, donio nam je tračak nade i osvježenja, radosti i osmjeха u svakodnevici koju živimo iščekujući Kristov dolazak.

s. Dragana

ADVENTSKA DUHOVNA OBNOVA U NAŠOJ MISIJI

Advent u našoj Misiji ove godine imao je bogat i porukom bremenit sadržaj. Uz mise zornice i svakodnevne poticajne poruke koje je osmisila franjevačka mladež sa svojim duhovnim asistentom fra Darkom, zajednička druženja iza svetih misa zornica, igrokaz i dolazak svetog Nikole, Božićni koncert zbora mladih, humanitarne akcije, isповједi, a bila je i duhovna obnova koju je predvodio fra Ivan Ivanković koji se trenutačno nalazi na poslijediplomskom studiju kanonskog prava u Rimu.

Duhovna obnova započela je katehezom u kojoj je fra Ivan govorio o služenju koje je pretpostavka dijaloga, o zajedničkom suživotu s drugim ljudima te o ljudskoj jednakosti pred Bogom. Iako postoje jaki i slabici, postoje talentirani i manje talentirani, jednostavnici i komplikirani, pobožni i manje pobožni, društveni i samotnjaci. Svi smo jednakovo vrijedni - naglasio je fra Ivan, jer Bog nas je stvorio na svoju sliku, a ne na sliku koja se nama čini dobra ili loša. Kada se želi služiti, tada jakost i slabost, mudrost i glupost, nadarenost i nenadarenost, pobožnost i

manja pobožnost, tada čitava ta raznolikost pojedinaca u zajedništvu prestaje biti razlogom za ogovaranje, osuđivanje, prokljinjanje ili razlogom za samoopravdanje, već nasuprot tome postaje razlogom za radost i za služenje jednih drugima. Ovdje svaki član zajednice, svaki član Crkve, obitelji, radnog kolektiva, dobiva svoje određeno mjesto, ali ne više mjesto s koga se može najbolje dokazati, već mjesto s koga se može najbolje obavljati svoju službu. Ono najgore što se može dogoditi bilo kojoj zajednici, bilo da je to cijela Crkva, bilo jedna župa ili obitelj je da se dopusti da u njoj postoje ljudi koji nisu korisni. Smatra ih se neprikladnim, nedostojnim, glupima, zastarjelim, otpisanima. Zato je dobro da svaki pojedinac ima svoju zadaću kako u trenucima sumnje nr bi bio nepotreban i nekoristan. Isključiti slabe iz zajednice, znači ubiti zajednicu.

Nakon kateheze uslijedila je svečana sveta misa koju je predslavio fra Ivan. Nakon svete mise bilo je euharistijsko klanjanje u kojem se slušala Božja Riječ, pjevalo se i molilo da bratsko služenje bude iskreno, ponizno, čisto, a suživot s drugima neka bude obogaćen praštanjem, dobrim djelima, pomaganjem i ljubavlju.

Po završetku klanjanja, u župnoj dvorani uslijedila je zakuska i druženje.

s. Dragana

ZBOR MLADIH MISIJE ODRŽAO BOŽIĆNI KONCERT

Unedjelju 17. prosinca nakon večernje mise održan je u našoj crkvi koncert najljepših Božićnih pjesama u izvedbi naših mlađih koji animiraju nedjeljne večernje misu i euharistijska klanjanja. Uz svaku pjesmu bio je i prigodni meditativen tekst te smo tako potaknuli svoje najdraže da se svi zajedno pripremimo za Kristovo rođenje.

KORIZMA

fra Darko Grmača

Naziv korizma dolazi od latinskog naziva *quadragesima* (četrdesetnica). Tako je prema latinskom nastalo i talijansko ime *quaresima* ili francusko *carem*. Engleski naziv *lent* upućuje na godišnje doba (*lengthen* – kad dan postaje duži). Riječ korizma (četrdesetnica) prvi put spominje Euzebije Cezarejski (265.-340.). Korizma je vrijeme koje prethodi i oraspoložuje za slavlje Vazma. Vrijeme slušanja Božje Riječi i obraćenja, priprave i spomena krštenja, pomirenja s Bogom te s braćom i sestrama, vrijeme češćega posezanja za 'oružjem kršćanske pokore': molitvom, postom i dobrim djelima.

O milosnom vremenu korizme govori nam i Drugi vatikanski sabor ukazujući na njezin dvostruki smisao: krsni i pokornički. *To doba, osobito uspomenom ili pripravom na krštenje te pokorom, vjernike koji gorljivije slušaju Božju Riječ i odaju se molitvi, pripravlja na svetkovanje vazmenog otajstva* (SC 109). Krsni vid korizme očituje se u njenom shvaćanju ne samo kao priprave nekrštenih na krštenje već i priprave cijele zajednice na slavlje spomena vlastitog krštenja u vazmenoj noći.

Pokornički vid korizme ostvaruje se postom, molitvom i djelima ljubavi. Konačno, riječima pape Benedikta XVI., korizma nas podsjeća da se biti kršćanin može ostvarivati samo kao uvijek novo postajati kršćanin, da ono nikada nije završen događaj koji jeiza nas, nego da zahtjeva uvijek novo vježbanje. Od samih početaka priprava za svetkovinu Uskrsa sastojala se od jednog ili dva dana posta o čemu početkom 3. stoljeća svjedoči Hipolit Rimski. Četrdesetodnevni vazmeni post prvi se put spominje 306. godine u tzv. *Epistula canonica* sv. Petra Alek-

rizmenog posta.

Gluha – jer se te nedjelje pjevalo bez pratnje orgulja, pokrivalo bi se slike i kipovi u crkvi, zastirali bi se križevi kako bi crkveni prostor izgledao što jednostavnije, a sve poradi veličine svetih dana koji se bliže: muke, smrti i uskrsnuća Gospodinova.

Cvjetnica ili Cvjetna nedjelja – liturgija Cvjetnice obilježena je čitanjem ili pjevanjem muke, a naziv je dobila zbog procesije s grančicama u spomen na Isusov ulazak u Jeruzalem, kada ga je puk dočekao poklicima *Hosana Davidovu Sinu, blagoslovjen koji dolazi u ime Gospodnje*.

"Prihvatimo, dakle, ovaj svečani post marljivom pobožnošću i budnom vjerom. Slavimo ga ne praznim uzdržavanjem od jela, što ga često savjetuje slabo zdravlje tijela ili bolest gramzljivosti, nego širokogrudnom plemenitošću. Bit našeg posta nije u samom uzdržavanju od hrane i ne koristi uskraćivati hranu tijelu, ako srce ne ostavi nepravde i ako se jezik ne uzdrži od pogrde."

(sv. Leon Veliki)

Pobožnost križnog puta

Kao pobožnost, križni put je nastao u srednjem vijeku, od običaja da se hodčasti u Svetu Zemlju i obilaze mjesta Isusove muke i smrti u Jeruzalemu, a

onda se to s vremenom proširilo svuda po svijetu, tako da su vjernici išli od postaje do postaje, razmatrajući pritom koju je žrtvu Krist podnio za spasenje svijeta. Danas je ukupno 14 postaja, a nekada ih je bilo uglavnom 7, ali su ponekad dosezale i do broja 30. Najčešće su bile smještene u malim kućicama koje su se nalazile uz pristup crkvama, tako da su se vjernici idući na svetu misu mogli podsjetiti na značenje Kristove žrtve.

Pobožnost su posebno širili franjevci pa je papa Inocent XI. 1686. godine odobrio postavljanje postaja križnog puta u svim franjevačkim crkvama. Papa Klement XII. 1731. god. odobrenje je proširio na sve druge crkve, uz uvjet da ih postave franjevci, uz suglasnost mjesnog biskupa. Tada se i utvrdilo da broj postaja bude 14. Odobrenje da se postaje križnog puta podižu bez nadležnosti franjevaca izdano je 1862. god.

Pobožnost prati Kristov križni put od trenutka osude na smrt do polaganja u grob. Nadahnjujući se na Svetom pismu u postajama su redom molitveno opisani događaji koji su se zbivali dok je Isus bio predan da se pogubi, ismijavan, bičevan i okrunjen trnovom krunom, a onda i što je doživljavao idući do Golgotе. Obično treba 15 minuta da se stigne na to brdo, ali Isusu je vjerojatno trebalo najmanje pola sata, tijekom kojih je doživio teške oblike poniženja i iscrpljivanja, tako da je od težine križa triput pao. Križnim se putem pobuduju osjećaji vjernika: suošćanje, supatnja, zahvalnost, prezir prema vlastitim grijesima, svijest o podnesenoj Kristovoj žrtvi za naše otkupljenje itd. Naglašena je i bol Blažene Djevice Marije koja ga je pratila cijelim putem, a i to je stalna nit vodila koja se nudi vjernicima na razmatranje.

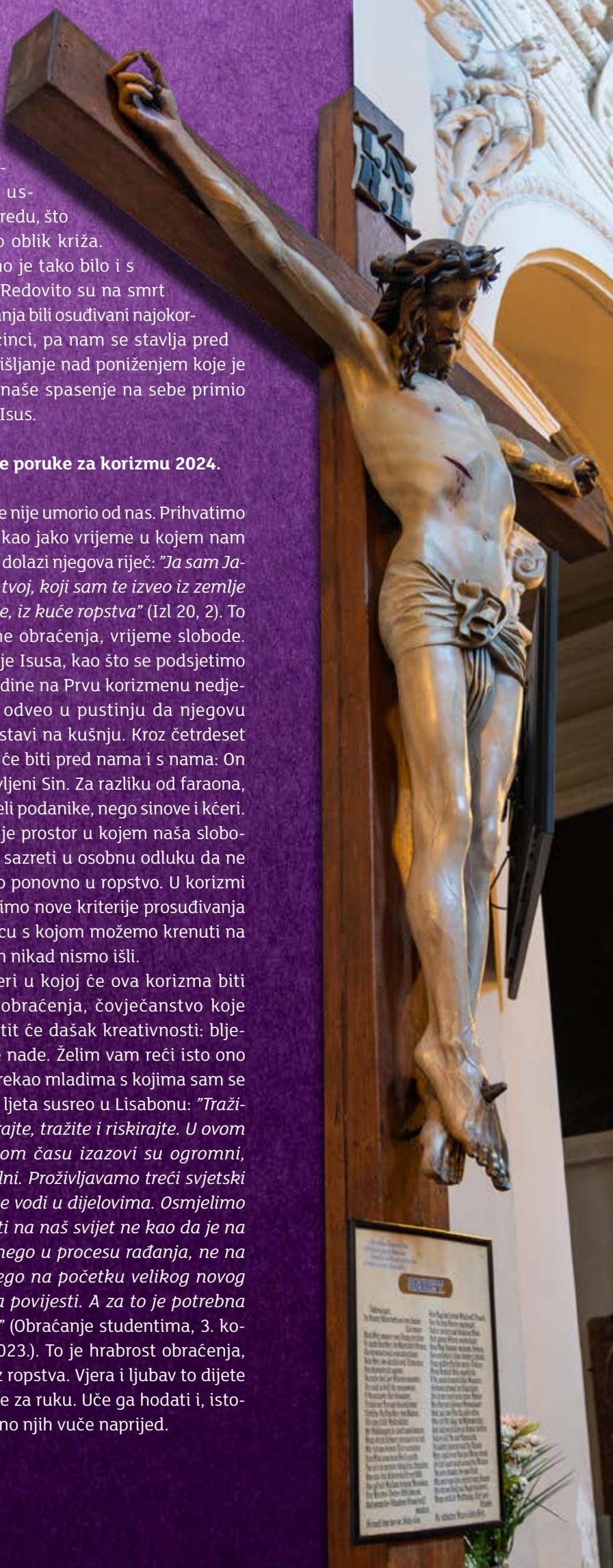
Po dolasku na Golgotu Isusa su svukli i pribili na križ. Iako se u križnim putevima redovito prikazuje da je Isus nosio križ, vjerojatnije je da je nosio samo poprečnu gredu. Naime, na Golgoti ili Kalvariji (Golgota je hebrejski naziv, Kalvarija latinizirani, a riječ je o istom brdu) bilo je stratište s unaprijed postavljenim uspravnim gredama, a onda bi se osuđenici na smrt prikovali na poprečnu gredu, podigli

i dodatno prikvali na uspravnu gredu, što je tvorilo oblik križa. Vjerojatno je tako bilo i s Isusom. Redovito su na smrt razapinjanja bili osuđivani najokorjelići zločinci, pa nam se stavlja pred oči razmišljanje nad poniženjem koje je za nas i naše spasenje na sebe primio nedužni Isus.

Iz papine poruke za korizmu 2024.

Bog se nije umorio od nas. Prihvativmo korizmu kao vrijeme u kojem nam ponovno dolazi njegova riječ: "Ja sam Jahuve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva" (Iz 20, 2). To je vrijeme obraćenja, vrijeme slobode. Samoga je Isusa, kao što se podsjetimo svake godine na Prvu korizmenu nedjelju, Duh odveo u pustinju da njegovu slobodu stavi na kušnju. Kroz četrdeset dana On će biti pred nama i s nama: On je utjelovljeni Sin. Za razliku od faraona, Bog ne želi podanike, nego sinove i kćeri. Pustinja je prostor u kojem naša sloboda može sazreti u osobnu odluku da ne padnemo ponovno u ropstvo. U korizmi pronalazimo nove kriterije prosuđivanja i zajednicu s kojom možemo krenuti na put kojim nikad nismo išli.

U mjeri u kojoj će ova korizma biti vrijeme obraćenja, čovječanstvo koje luta osjetiti će dašak kreativnosti: bljesak nove nade. Želim vam reći isto ono što sam rekao mladima s kojima sam se prošloga ljeta susreo u Lisabonu: "Tražite i riskirajte, tražite i riskirajte. U ovom povijesnom času izazovi su ogromni, jecaji bolni. Proživiljavamo treći svjetski rat koji se vodi u dijelovima. Osmjelimo se gledati na naš svijet ne kao da je na umoru, nego u procesu rađanja, ne na kraju, nego na početku velikog novog poglavљa povijesti. A za to je potrebna hrabrost" (Obraćanje studentima, 3. kolovoza 2023.). To je hrabrost obraćenja, izlaska iz ropstva. Vjera i ljubav to dijete nadu drže za ruku. Uče ga hodati i, istodobno, ono njih vuče naprijed.

PRVI MISIJSKI PLANINARSKI KRIŽNI PUT

"Tražite Gospodina dok se može naći"

Na treću korizmenu subotu, 9. ožujka 2024., u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Beču imali smo po prvi put u povijesti ove velike Misije - Prvi misijski planinarski križni put. Hod za križem započeli smo molitvom u misijskoj crkvi Devet korova andeoskih - Am Hof, a završili svetom misom u crkvi sv. Josipa na Kahlenbergu.

Koračali smo Isusovim križnim putem predvođeni fra Darkom, našim svećenikom. Vjernici koji se okupljaju u našoj Misiji bili su zaduženi za čitanja postaja križnog puta (Misijski župni zbor, Zbor mladih, Marijana legija, Treći franjevački red, te Franjevačka mladež). Molitvom, slušanjem i razmatranjem Božje riječi išli smo za križem razmišljajući o Isusovim i našim usponima i padovima. Vođeni ljubavlju Onoga koji nas je ljubio do smrti na križu molili smo za sve one koje smo u mislima i srcima ponijeli na križni put. Uz molitvu smo imali priliku i za susret te izmjenu misli jednih s drugima. Obogatili smo se poticajnim riječima koje je fra Darko ovom prilikom pripremio. Isus je padao i ustajao. Važno je da i mi kada padnemo, ustanemo. Kao što je Isus trebao pomoći drugih na svom križnom putu, tako i mi u svojim teškoćama i neprilikama života trebamo

pomoći drugih, ali i drugima biti na pomoći. Isusovo polaganje u grob nije kraj, nego početak novog života.

Ovim križnim putom ohrabreni smo za prihvatanje naših životnih križeva i koračanje prema nebu.

Križni put smo završili prije crkve sv. Josipa na Kahlenbergu, a onda smo ušli u crkvu u kojoj smo slavili svetu misu za naše osobne nakane koje smo donijeli hodajući putem križa. Svetu misu je predslavio fra Darko, koji je u propovijedi ohrabrio i potaknuo evanđeoskim primjerom carinika i farizeja, da vidimo kakvi smo uistinu pred Bogom, te kako i kaže geslo našeg Prvog misijskog planinarskog križnog puta - da tražimo Gospodina dok se može naći. Na žalost, crkva na Kahlenbergu je bila premalena pa je dio hodočasnika morao ostati i na otvorenom.

Na križnom putu sudjelovalo je preko 550 vjernika. Pjevanje su animirali mješoviti misijski zbor i Zbor mladih naše Misije. Na kraju svete mise fra Darko je zahvalio svima koji su svojim hodom i angažmanom doprinijeli ljestvici hoda za križem na ovom našem prvom misijskom planinarskom križnom putu

Martina Markunović (Frama Beč)

VAZMENO TRODNEVLJE U HRVATSKOJ KATOLIČKOJ MISIJI BEČ

Ivo Baotić

Nakon što smo uz svečano pjevanje Muke i obrede Cvjetnice ušli u najsvetiji tjedan liturgijske godine, najprije smo kroz tri dana promatrali tri pjesme o sluzi Gospodnjem iz knjige proroka Izajie te je u središtu bila duhovna priprava za nadolazeće Vazmeno trodnevje. Mnogi su tih dana pristupili sakramenu pomirenja, kako bi izmireni s Bogom dočekali slavlje Uskrsnuća Gospodnjega.

I kroz dane svetog trodnevlja ispunjavanje je bilo važno i prisutno prije samih obreda, jer su u njima sudjelovali svi prisutni svećenici.

Zbor naše Misije pod vodstvom s. Ivane svojim nas je skladnim pjevanjem vodio i ponavljao one riječi koje liturgija tih dana stavlja u središte pojedinog slavlja.

Veliki četvrtak – Zapovijed vam novu dajem, ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio

Na Veliki četvrtak smo u predvečerje proslavili obred Večere Gospodnje, kada smo se spomenuli ustanove, kako sakramenta euharistije kao znakovne obnove Kristove žrtve na križu, tako i sakramenta svetoga reda, kada smo u molitvu stavili osobito i naše svećenike.

Svečano slavlje predvodio je fra Petar Cvekan, dušobrižnik za Hrvate u Linzu, uz kojeg su bili fra Vjeko Lazić, voditelj Misije u Linzu i naddušobrižnik za Hrvate u Austriji; fra Ilija Mijatović, voditelj misije u St. Pöltenu; fra Ivan Ivanković iz Rima, te naši domaći svećenici iz Beča: fra Josip Koren, fra Radovan Čorić, fra Marko Vuković i fra Darko Grmača.

Nakon navještaja Riječi Božje, fra Petar je u središte svoje propovijedi stavio ljubav, koja nam se očitovala u Isusu Kristu, ali koja se i danas živo očituje u svakoj svetoj misi, jer to nije samo spomen, nego je to oživotvorene otajstva u kojemu sudjelujemo mi kao

današnji učenici i nasljednici Isusovi, jer Isus želi da svaki od nas dođe k njemu.

Nakon homilije uslijedio je obred pranja nogu, kada je predvoditelj slavlja dvanaestorici muškaraca oprao noge, kako bi pokazao čin Kristove ljubavi, koja se ponizuje, kako bi svi bili njome zahvaćeni i očišćeni.

Nakon popričesne molitve u procesiji smo prenijeli Presveto na pokrajini oltar i razilazeći se u tišini i sabranosti oponašali učenike, koji su se nakon Isusova uhićenja raspršili svaki na svoju stranu.

Veći dio vjernika ostao je na pobožnosti Getsemanske ure, koju je predvodio fra Darko na pokrajnom oltaru. U tišini, ali i kroz kratke molitve i korizmene pjesme promatrali smo Krista, koji se sprema za Muku te sebi posvijestili da je ta Muka djelo ljubavi svakome od nas.

Veliki petak – Oče, u tvoje ruke predajem duh svoj!

Na Veliki petak smo se u tišini skupili i najprije nakon pokajničkog čina poslušali i četvrtu pjesmu o sluzi Gospodnjem iz knjige proroka Izajie te poslanicu Hebrejima i izvještaj Muke Gospodnje iz evanđelja po Ivanu, koju su po ulogama čitali naši svećenici, dok je evanđelistu čitao fra Ivan, a Isusa fra Marko. Na poticaj fra Josipa osluhnuli smo kako Judinu izdaju, tako i Petrovu zataju, ali i ustrajnost Ivanovu, koji s Gospom ostaje uz Isusa do kraja.

Nakon sveopće molitve vjernika, u kojoj je uvode pjevao fra Radovan, a molitve izgovarao predvoditelj fra Marko uslijedilo je otkrivanje križa, kojem su svećenici i ministranti iskazali štovanje, te sveta pričest.

Nakon popričesne molitve i blagoslova i vjernički puk je pozvan da pristupi križu i iskaže mu svoje štovanje, ali i svoje molitve, dok je zbor pratilo

klanjanje križu odgovarajućim napjevima, a onda je opet nastupila tišina.

Velika subota – Pođite i javite mojoj braći da pođu u Galileju. Ondje će me vidjeti

Nakon uvodnog blagoslova ognja i paljenja i ukrašavanja uskrsne svjeće naši svećenici i fra Ivan su u pratinji ministranata unijeli svjeću u zamračenu crkvu, te je fra Radovan u službi svjetla svečano otpjevao hvalospjev uskrsnoj svjeći.

Predvoditelj fra Darko nas je pozvao da, slušajući Riječ, promatramo čudesna djela Božja kroz povijest izabranog naroda od stvaranja sve do danas.

Nakon toga je svečano zapjevao *Slava Bogu na visini* te smo ubrzo zapjevali i svečanu Aleluju i čuli izvještaj uskrsnuća iz evanđelja po Marku.

i mi trčimo do drugih, noseći im životom uskrsnu radost. Jer Uskrs je taj, koji mijenja naš život, jer ako nema Isusa nema mira.

Vrijeme je da nakon korizmene vježbe i dalje nalazimo vrijeme za Isusa u životu. Uzor su pri tome žene, koje su ispunjene ljubavlju i koje ne spavaju nego idu na grob u rano jutro.

Svečano smo nastavili obnovom krsnih obećanja i euharistijskom službom, koju je, uz suslavljene svih domaćih svećenika i fra Ivana, predvodio fra Darko.

Potpomognuti pričestiteljima laicima svećenici su u pričesti donijeli uskrslog Gospodina do svih nas i tako smo postali sudionici istog stola.

Svečano slavlje smo završili blagoslovom jela i svečanim blagoslovom, a potom smo jedni drugima čestitali radosno Uskrs.

PROSLAVA ACIESA UZ 20. OBLJETNICU DJELOVANJA MARIJINE LEGIJE U NAŠOJ MISIJI

s. Lucija Peko, s. Janja Šimić

Marijina legija u našoj Misiji ove godine slavi 20 godina postojanja pa da se malo podsjetimo i koliko je moguće približimo karizmu Marijine legije. Početkom studenog 2004. godine počeli su prvi susreti Marijine legije u našoj Misiji. Pokojni brat Rupert Schmit (*u Legiji se aktivni članovi međusobno nazivaju braćom i sestrama*) poslan od Senata i potaknut od legionara iz Hrvatske, fra Iliju Vrdoljaku je predstavio i ponudio da započne s Marijinom legijom.

Legija je laička zajednica koja pomaže župniku, župi u pastoralnom radu. Kod nas u Misiji legionari posjećuju bolesne, potrebite, starije, osamljene, obitelji, ovisnike. Legionari čine duhovna djela milosrđa, a po potrebi i mogućnosti pomažu u župi.

Fra Ilija je započeo s pozivom i okupljanjem vjernika koji su se zainteresirali za Marijinu legiju. Ispočetka je bilo puno osoba, ali se s vremenom taj broj smanjio zbog osobnih razloga, a i zbog toga što članstvo zahtjeva osobno odricanje, odvajanje svoga vremena za sastanak i za apostolat, koji članovi po mogućnosti obavljaju svakog tjedna. Biti legionar je poziv, poziv na konkretno služenje Gospodinu i bližnjemu kroz molitvu, razgovor, utjehu, savjet, poticaj na sakramente. Legionar, ne samo da drugima donosi dobro, već i samome sebi, jer se vježba u ljubavi, u služenju, radi na osobnoj svetosti. Našim krštenjem, a još više kroz zajednicu obavezni smo biti Isusovi apostoli s Marijom.

Gospa je na gozbi u Kani Galilejskoj Isusu rekla: Vina nemaju.

Legionar i svaki vjernik koji osobno raste i želi rasti u svojoj vjeri, s Gospom brine da prazne posude budu pune Božjeg blagoslova, ljubavi, dobrih djela. Legionar sve što čini je s Marijom, po Mariji i za Mariju, jer legionara na takvo povjerenje potiče spoznaja tolike povezanosti Majke Božje s njenim Sinom. Ona je suotkupiteljica, odvjetnica, majka svih nas, cijele Crkve, koja nam je donijela Boga Sina u Betlehemskoj štalici i koja je s njim patila pod križem. Legiju prožima duhovnost sv. Ljudevita Monfortskog koji kaže da se trebamo Mariji predati u svojstvu roba, potpuno biti njeni, jer ta dobra majka će svako naše odricanje, žrtvu, pokoru, molitvu ukrasiti svojim milostima i predati svome Sinu. Ona

MAJKA MARIJA

Mario, o Majčice!
Tebi se svi rado molimo,
Ti Majčice srca prečista,
Ti zvijezdo od svih najsjajnija.
Mario, o Majčice,
Tebi se svi rado klanjamo,
Svi u redu tvoje legije,
Svi u srcu Majke jedine.
Svi članovi legije tvoje,
Daruju ti potpuno malo srce svoje,

Da ih prikažeš srcu svoga Sina,
U kojem se krije sva ljubav i milina.
Marijo, o Majčice!
Krunicu svi rado molimo tebi,
Da nas sve zaštitiš
I privučeš k sebi.
Tamo gdje je Marija,
Isus je uz nju.
Molimo, ljubimo, častimo
Nebesku Majku jedinu.
(Ružica Bačak, molitveni član)

Acies, središnja godišnja svečanost Marijine legije, održana je 13. travnja u crkvi Am Hof u Beču. Svetu misu je predslavio fra Marko Vuković, duhovnik kuriye *Gospa od anđela*, a glazbom uzveličala s. Ivana Džambas. Uz proslavu Aciesa smo ujedno proslavili i 20. obljetnicu djelovanja Marijine legije u našoj Misiji, a čiji je začetnik bio fra Ilija Vrdoljak, koji je ujedno bio i njen prvi duhovnik. Nas oko dvije stotine se ponovno, kao i prethodnih godina, osobno posvetilo Blaženoj Djevici Mariji. Svečanost je započela uvodnim legijskim molitvama, čiji je početni dio zaziv Duha svetoga, a zatim krunica. Potom je slijedila svečana sv. misa na kojoj su mlađu legionari ministrali. U propovijedi nas je fra Marko podsjetio kako je važno iznova se posvetiti našoj Majci Mariji, jer ova posveta uključuje sve ono vremenito i ono duhovno što je u nama, poziva nas da damo sebe Mariji kako bismo služili Kristu. Legijska duhovnost prožeta je naučavanjem sv. Ljudevita Montfortskog o pravoj pobožnosti prema Mariji, tj. posveti cijelog života Mariji, da bi tako po njoj postali potpuno Isusovi. Legijina središnja misao jest djelovanje u sjedinjenju s Marijom i u ovisnosti o njoj. Bit posvete je živjeti stalno u tom duhovnom raspoloženju.

Nakon sv. mise slijedio je sam čin posvete u kojoj su najprije ministrantice (članice mlađe legije) sa svjećama, s. Ana Šain i s.

Andjelina Bačak, povele procesiju, a između njih je bila s. Janja Šimić (legionarka s najdužim legijskim stažom od 20 godina), koja je nosila Veksil, a iza njih je stupao duhovnik fra Marko Vuković, a potom svi prisutni u procesiji, dvoje po dvoje. Tako stižu do kipa Blažene Djevice Marije, zastanu, te izgovore riječi: *Sav sam Tvoj, Kraljice i Majko moja, sve što imam Tvoje je.*

Nakon toga smo se u miru i tišini, s Marijom u mislima i srcima vratili na svoja mjesa veličati i klicati Gospodinu za velika djela koja nam je učinio.

Po završetku svečanosti mnogi su se uputili u župnu dvoranu gdje smo pogledali kratki film o Franku Duffu, utemeljitelju Marijine legije, a nakon toga smo uz malu zakusku ostali u ugodnom druženju na kojem su nam se pridružili i fra Radovan i fra Josip kao i s. Nikolina.

Nada Sopek

PISMO ZAHVALE IZ AFRIKE

Iz daleke Ugande u Africi, našo je Hrvatskoj katoličkoj misiji u Beču za Uskrs od misionarke, časne sestre Kate Karadže, stiglo Pismo zahvale na prikupljenoj novčanoj pomoći za njihovo misijsko djelovanje

Hvaljen Isus i Marija, poštovana braćo franjevcii: fra Josipe, fra Radovane, fra Darko i fra Marko; drage sestre: s. Nikolinka, s. Lucija, s. Dragana i s. Ivana, cijenjeni i dragi vjernici!

Mi, školske sestre franjevke Krista Kralja dobro smo poznate svima vama. Naše sestre s braćom franjevcima surađuju s vama tu u Beču, te su u svakodnevnoj povezanosti i zajedništvu s nama i neshvatljive. Mnogi

vama bilo kroz euharistijska slavlja, bilo kroz pastoralno djelovanje. Osim duhovne strane koja nas sve povezuje vi ste nas kao zajednicu, Hrvatska katolička misija Beč, puno pomogli i još uvijek pomažete i podupirete naše projekte, na čemu smo vam veoma zahvalne.

Od 2018. godine djelujemo i u misijama u Ugandi, u mjestu Rwentobo. Potrebe ljudi u ovom našem mjestu su neusporedive pa možda i odraslih, tako da ih šaljemo u

ljudi nemaju potrebno za svakodnevni život. Puno je siromaštva na svakom području. Ljudi nam stalno dolaze i traže pomoći. Naše polje rada je ogromno. Preko dobročinitelja nastojimo pomoći koliko je u našim mogućnostima. Svakodnevno pomažemo gladne tako što im kupimo i dadnemo brašno, grah, sapun, odjeću, obuću i sve drugo što im je potrebno za život. Puno je bolesnih, kako djece tako i odraslih, tako da ih šaljemo u bolnice i snosimo financijske troškove za njihovo liječenje. Na poseban način, prema našoj karizmi, posvećujemo se odgoju i obrazovanju djece. Tako da imamo oko 300 djece kojima plaćamo školarinu i nabavljamo sve potrebno za potrebe škole. Imamo i nekoliko studenata koje podupiremo. Osim djece koja nemaju mogućnost ići u školu, jer ne mogu platiti školarinu, organiziramo tečajeve opismenjavanja za odrasle, u rubnim mjestima, kako bi naučili barem čitati i pisati. Uz to organiziramo po školama s lijećnicima predavanja na temu zdravlje, higijena za mlade, kako bi se probudila svijest o važnosti higijene. U rubnim mjestima pomažemo sagraditi školske prostore za djecu, kućice za bake i njihovu unučad, a koju su roditelji ostavili njima na brigu. Organiziramo i susrete s mladima na planu župe i razgovaramo na teme duhovnog karaktera. Posjećujemo zatvorenike, bolesne u dalekim i napuštenim selima, pomažemo na sve moguće načine. Osim toga dajemo im posao gdje mogu kopati, sijati, raditi i tako nešto zaraditi za sebe i obitelj, kao i puno drugih mogućnosti koje je teško kratko izreći.

Promatrajući cjelokupnu situaciju misije i potreba uvidjeli smo da je školstvo na vrlo niskoj razini pa smo, prema našoj karizmi, odlučile sagraditi osnovnu školu i tako se intenzivno posvetiti odgoju i obrazovanju djece, posebno siromašnjih.

Također, pripremamo kuću odgoja za primanje novih članica što je također veliki izdatak. Školu bi trebale početi vrlo brzo graditi. Čekamo završetak projekta. Za to su nam potrebna velika financijska sredstva i ne možemo to same bez dobročinitelja. Gradnja i materijal su jako skupi. Zato se obraćamo ljudima za pomoći među kojima ste i vi.

Vi ste nam već poslali veliku pomoć u iznosu od 17.975,36 eura, na čemu vam od srca zahvaljujemo. Hvala svima koji ste svoj doprinos velikodušno dali kroz korizmene petke ove godine u prikupljanju financijskih sredstva za našu buduću školu. Na račun nam je od vaše korizmene akcije petcima dospjelo 29.000,64 eura. Mi svima vama koji ste sudjelovali u akciji od srca zahvaljujemo. Neka sve vas dragi Bog nagradi stostrukom i neka vas obdari duhovnim i tjelesnim zdravljem.

Preporučamo se u vaše molitve, a mi molimo za sve vas, naše dobročinitelje. Srdačan pozdrav od vama zahvalnih sestra franjevki!

s. Kata Karadža

Vi ste nam već poslali veliku pomoć u iznosu od 17.975,36 eura, na čemu vam od srca zahvaljujemo. Hvala svima koji ste svoj doprinos velikodušno dali kroz korizmene petke ove godine u prikupljanju financijskih sredstva za našu buduću školu. Na račun nam je od vaše korizmene akcije petcima dospjelo 29.000,64 eura. Mi svima vama koji ste sudjelovali u akciji od srca zahvaljujemo. Neka sve vas dragi Bog nagradi stostrukom i neka vas obdari duhovnim i tjelesnim zdravljem.

SV. JUDA TADEJ – SVETAC NADE I SVJETLO UTJEHE

fra Darko Grmača

Prema predaji, sveti Juda Tadej bio je sin Marije Kleofine, jedne od triju Marija, pobožnih žena koje su pratile Isusovu muku podno križa, te rođak Djevice Marije. To bi svetog Judu Tadeja učinilo Isusovim rođakom i bratom Jakova Mlađeg, a tu vezu dodatno podupire činjenica da se Marija Kleofina udala za Alfeja, koji je pak bio brat svetog Josipa. U svakom slučaju, sveti Juda Tadej bio je s Isusom u rodu i s očeve i s majčine strane.

Rođen u Kani u Galilejskoj, u Palestini, bio je jedan od dvanaestorice apostola, kao i Jakov, jedan od njegove braće. Jakov je također kasnije postao prvi jeruzalemski biskup, a drugi brat, Šimun, bio je njegov nasljednik. Treći brat, Josip, bio je poznat pod prezimenom Justus, dok je njegova jedina sestra, Marija Saloma, bila majka još dvojice apostola: Jakova Velikog i Ivana Evanđelista. Velika obitelj, dakle, usko vezana uz Isusovu obitelj, pa se na nekim mjestima u Svetom pismu sveti Juda Tadej i njegova braća ne nazivaju rođacima, nego Kristovom braćom.

Sveti Juda Tadej, jedva spomenut u Bibliji, ne smije se brkati s drugim zloglasnim Judom. Riječ je o Judi Iškariotskom, koji je također bio apostol, barem dok nije izdao Isusa za trideset srebrnjaka. Možda također da bi se izbjegla zabuna u Svetom pismu, sveti Juda Tadej obično se naziva samo Tadej, ili alternativno Lebej: Tadej dolazi

od aramejskog "taddaja", što znači prsa, dok Lebej dolazi od riječi "libba", srce. Značenje imena ovog apostola je u svakom slučaju "čovjek velikog srca".

Novi zavjet sadrži *Judinu poslanicu*, jednu od najkraćih knjiga Biblije, pripisanu svetom Judi Tadeju, datiranu između 70. i 120. godine poslije Krista i sastoji se od samo 25 stihova, od kojih prvi glasi: "Juda, sluga Isusa Krista, brat Jakovljev". Sjekira, (*batina, toljaga*) s kojom je često prikazan na slikama, simbolizira način na koji je ubijen. Prikazuju ga i s malom Isusovom slikom na prsima, te knjigom.

Blagdan sv. Jude Tadeja slavimo 28. listopada.

Svetac nemogućeg i "beznadnih slučajeva"

Današnji, postmoderni čovjek često se osjeća izgubljeno u brzom ritmu modernog života, suočen s pritiscima da bude uspješan, sretan i ispunjen. Razna lutanja kroz beskonačne mogućnosti i odluke, uz stalnu prisutnost društvenih mreža i digitalne tehnologije, dodatno otežavaju pronalazak unutarnjeg mira i smisla. Životni problemi poput nesigurnosti na poslu, narušenih odnosa i stalne borbe za ravnotežom između privatnog i profesionalnog života često izazivaju osjećaj tjeskobe i bespomoćnosti. Upravo vjera nudi utjehu i smjer-

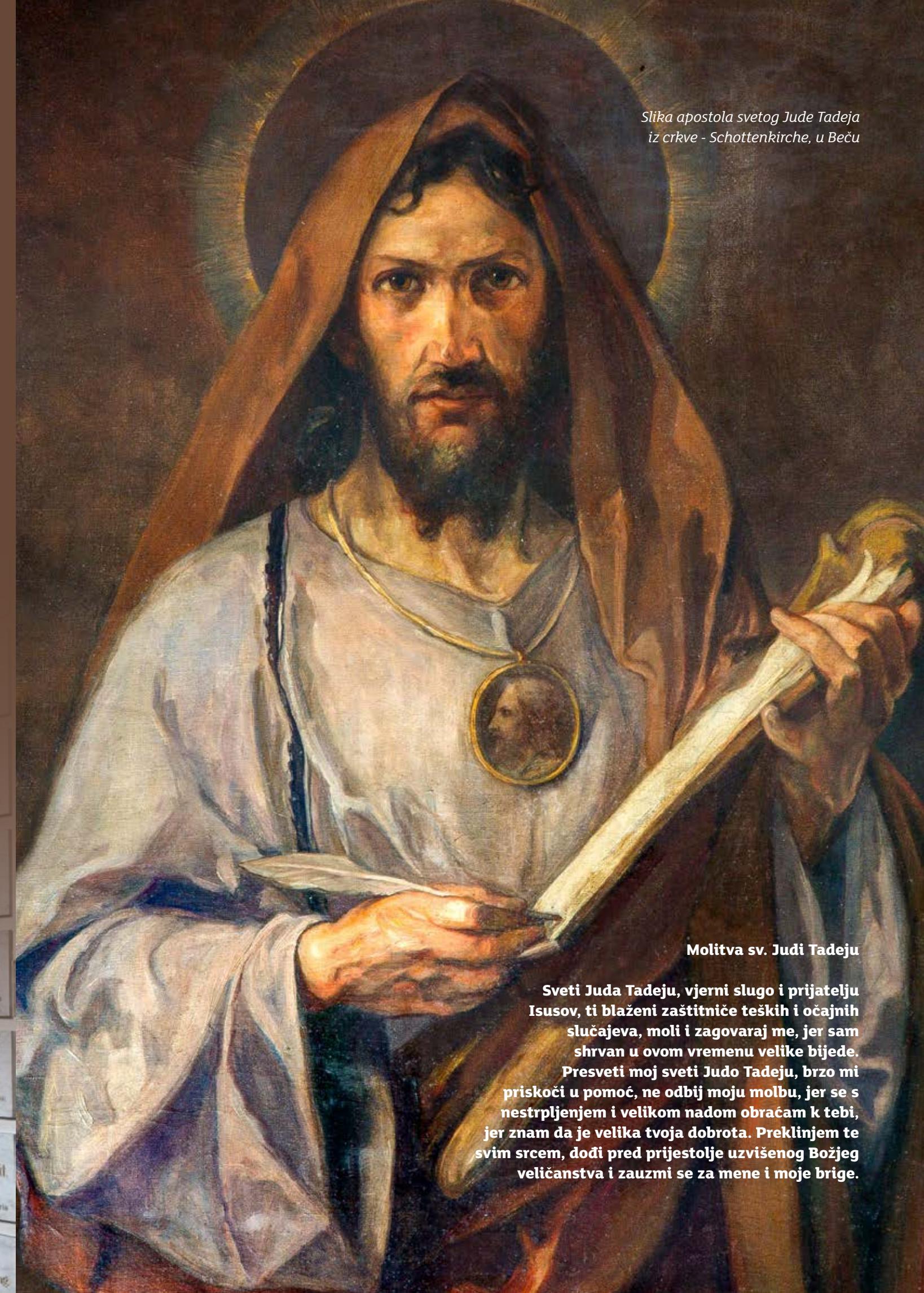
nice, pomažući pojedincu da pronađe mir i svrhu u skladu s višim načelima. Ponovno povezivanje s vjerom i duhovnom praksom može pružiti stabilnost i jasnoću, usmjeravajući osobu prema ispunjenom i smislenom životu.

Oltar i kapela sv. Jude Tadeja u našoj crkvi

Štovanje svetog Jude Tadeja u Austriji, a osobito u Beču, ima dugotrajnu tradiciju i duboko je ukorijenjeno u vjerskom životu stanovništva. Sveti Juda Tadej je poznat kao zaštitnik beznadnih slučajeva i mnogi mu se vjernici obraćaju u trenucima najveće potrebe o čemu svjedoče i brojne ploče postavljene njemu u čast u našoj crkvi.

Trenutna kapela s relikvijom sv. Jude Tadeja prije je bila kapela anđela čuvara, na što podsjeća i oltar sa sv. Mihaelom arkandelom i anđelima na obje strane oltara. Na zidovima su umjetničke slike poznatog slikara Joachima von Sandarta: lijevo Božić s klanjanjem anđela, i desno Isus nakon 40 dnevнog posta, kad su mu prišli anđeli i služili mu

Iako možda nije među najpoznatijim apostolima, njegov doprinos kršćanskoj vjeri i tradiciji ne može se zanemariti. Sveti Juda Tadej ostaje svjetlost vjere, put u beznadnim slučajevima i uzor hrabrosti za mnoge generacije vjernika.

Slika apostola svetog Jude Tadeja iz crkve - Schottenkirche, u Beču

Molitva sv. Jude Tadeju

Sveti Jude Tadeju, vjerni slugo i prijatelju Isusov, ti blaženi zaštitniče teških i očajnih slučajeva, moli i zagovaraj me, jer sam shrvan u ovom vremenu velike bijede. Presveti moj sveti Judo Tadeju, brzo mi priskoči u pomoć, ne odbij moju molbu, jer se s nestrpljenjem i velikom nadom obraćam k tebi, jer znam da je velika tvoja dobrota. Preklinjem te svim srcem, dođi pred prijestolje uzvišenog Božjeg veličanstva i zauzmi se za mene i moje brige.

HODOČAŠĆE HKM BEČ U POLJSKU, 19.-21. 4. 2024.

Vjernici HKM Beč hodočastili su u travnju 2024. godine u Poljsku. Hodočasnici, njih 60-ak, prevođeni svećenicima, fra Darkom, fra Dariom i sestrom Dragom, su posjetili Wadowice, Krakow i Czestochowu.

Polazak hodočasnika iz Beča je bio u petak, 19. 4. 2024. s trga Am Hof, ispred naše crkve. Došli smo rano ujutro na Am Hof, svi još malo sneni i pospani, ali svi u želji i nadi da će nam na hodočašću biti lijepo i ugodno. Osjećali smo da ćemo kroz druženje, posjet predviđenim mjestima, nadasve svetištima, te kroz osobne zavjete i molitvu doživjeti nešto lijepo i da ćemo naći okrepnu tijelu i mir u duši. Krenuli smo s malim zakašnjenjem, kako to obično biva na zajedničkim putovanjima. Putovanje kroz Austriju, Češku i Poljsku je bilo ugodno, jutro je bilo malo prohladno. Na putu su se smjenjivali prelijepi krajolici, te smo mogli uživati u ljepotama koje nam je pripremio i prikazao Stvoritelj. Kao i svako hodočasničko putovanje i naše je bilo ispunjeno molitvom, pjesmom, ugodnim razgovorima i šalama. Fra Darko nas je u vožnji upoznao s predviđenim programom, dao nam kratke informacije o lokalitetima i mjestima koja ćemo posjetiti, a fra Dario nam je pripovijedao o Poljskoj, o Krakowu i drugim mjestima te smo saznali puno zanimljivih detalja koji nam ranije nisu bili poznati.

U Wadowice, rodno mjesto Ivana Pavla II., smo stigli oko podneva. Imali smo malo slobodnog vremena za okrjeput, individualne molitve i razgledanja. Poslije toga smo zajedno posjetili muzej i rodnu kuću Ivana Pavla II. Posjet je trajao dva sata, to je otprilike minimum potrebnog vremena da se sve razgleda. Vidjeli smo originalno namješten stan u kojem je Ivan Pavao II. kao mladić živio sa svojom obitelji. Bilo je zanimljivo razgledati dokumente, stvari,

S nasmijanom i razdraganim lica se moglo vidjeti da nam je hodočašće donijelo radost i duhovni mir. U autobusu smo zajedno molili i zahvaljivali za sve dobro što smo ga doživjeli kroz tri hodočasnička dana.

odjeću, osobne i druge predmete kojima se služio Ivan Pavao II., a koje su Poljaci uspjeli preuzeti iz Vatikana i izložiti ih u muzeju u Wadowicama. U muzeju je, između ostalog izložen originalni pištolj s kojim je izvršen atentat na Ivana Pavla II. Poslije razgledanja muzeja, u bazilici koja se nalazi odmah pored rodne kuće Ivana Pavla II., slavili smo svetu misu. Poslije slavlja svete mise smo nastavili putovanje u Krakow, gdje smo stigli oko 18 sati. Smjestili smo se u hotel, imali zajedničku večeru, a poslije toga slobodno vrijeme, koje je svatko iskoristio prema osobnoj želji. Neki su se povukli u svoje sobe i odmarali, neki su ostali u hotelskom baru i razgovarali, a većina nas je pošla razgledati Krakow.

U subotnje jutro, poslije doručka, pošli smo u posjet i razgledavanje Krakowa. Imali smo sreću da smo za vodiča imali jednu gospođu, Poljakinju, koja je u Zagrebu studirala hrvatski jezik, te smo od nje dobili puno informacija i pojašnjenja. Krakow je grad od oko 870.000 stanovnika, a od toga broja otpada na studente otprilike 130.000. U Krakowu se nalazi 14 sveučilišta. Krakow nas je sve iznenadio svojom ljepotom, urbanističkim planom koji datira još iz vremena kad je taj grad bio u sastavu Austro-Ugarske monarhije. Krakow, kao i cijela Poljska je prepun legendi, koje su pretočene u različite spomenike ili nešto slično. Vidjeli smo katedralu, prošli kraljevskim putem, posjetili

glavni trg koji je u vrijeme kad je izgrađen bio najveći trg u tadašnjoj Europi, posjetili glavnu gradsku baziliku, vidjeli ostatke gradskih zidina i još puno toga. Poslije kraćeg slobodnog vremena, koje je svatko od nas individualno iskoristio, krenuli smo u posjet i obilazak rudnika soli i muzeja u mjestu Wieliczka, koje je od Krakova udaljeno oko 20-ak km. Rudnik soli Wieliczka je jedan od najstarijih rudnika soli u svijetu. Prema nađenim dokazima, sol se vadila još u kamennom dobu. Cijeli kompleks rudnika zauzima površinu od ca. 970 ha, a sol je vađena iz dubine do 350 m ispod površine zemlje. Organizirani i aktivni rad rudnika je bio od sredine 13. stoljeća pa sve do 1996. godine. Tada se, zbog prodora vode i drugih opasnosti prestalo s rudarenjem soli. Sol se i dalje proizvodi, ali u procesima i postupcima dobivanjem soli iz vode. Rudnik je pretvoren u muzej i predstavlja neprocjenjivi spomenik svjetske materijalne baštine, te je kao takav 1978. godine upisan na UNESCO-ov popis materijalne baštine. Turističko razgledavanje je moguće do ca. 130 m dubine. Ovdje smo također imali vodiča, jednu gospođu koja govori hrvatski jezik. Vidjeli smo figurativno prikazane osobe koje su kroz različita razdoblja radile u rudniku, opremu koja je korištena, figure konja i drugih životinja koje su se rabile u rudniku. Posebno su interesantne figure različitih svetaca koje su isklesane u soli, a klesali su ih rudari koji su tamo radili. Postojaо je veliki broj kapela koje su također tamo rađene, a trenutno su za razgledavanje dostupne tri manje

kapelice i jedna glavna kapela koju nazivaju *bazilika*, a koja se nalazi na 101 metar dubine. Tu se svake nedjelje u 8 sati ujutro služi sveta misa, a služi se i polnoćka. U toj *bazilici* se obavljaju i obredi vjenčanja. Nedaleko se nalaze i dvije svećane dvorane u kojima se održavaju različita slavlja i skupovi.

Poslije posjeta rudniku, uputili smo se u svetište Božjeg milosrđa u Krakow-Lagiewniki. U svetištu se nalazi bazilika u kojoj je slika Milosrdnog Isusa, kao i grob i relikvije slike sestre Faustine. Papa Ivan Pavao II. je sestru Faustinu 2000. godine proglašio svetom, a on sam, kao i papa Benedikt XVI. su više puta posjećivali ovo svetište. Mi smo, poslije kraćeg razgledanja u svetištu, u jednoj kapelici slavili svetu misu, poslije čega smo se uputili nazad u hotel. Imali smo zajedničku večeru i poslije slobodan program, koji je svatko iskoristio prema osobnom nahođenju.

U nedjelju, poslije doručka i razdruživanja hotelskih soba, smo se uputili prema Czestochowi. Tamo smo posjetili poljsko marijansko svetište Jasna Gora, odnosno svetište Crne Gospe. U svetištu se čuva čudotvorna slika Gospe, koju je prema legendi, na stolu Svetе obitelji u Nazaretu naslikao sv. Luka, dok je Marija još bila živa. Slika je preko Carigrada i Lavova 1382. godine stigla u Czestochowu i od tad se tamo čuva. Zanimljivost u Czestochowi je kip Ivana Pavla II. visok 13,8 m. U Czestochowi smo, poslije razgledanja, okrijepje, pribavljanja suvenira i slično, u kapelici Ivana Pavla II. slavili svetu misu.

Poslije toga smo krenuli nazad prema Beču. Na putu nas je pratilo kišovito vrijeme, svi smo, iako malo umorni, bili sretni i veseli. S nasmijanom i razdraganim lica se moglo vidjeti da nam je hodočašće donijelo radost i duhovni mir. U autobusu smo zajedno molili i zahvaljivali za sve dobro što smo ga doživjeli kroz tri hodočasnička dana. Bilo je opet puno šale, smijeha, te smo sretno oko 21 sat stigli na naše polazište, na trg Am Hof u Beču.

Na kraju velika zahvala fra Darku, fra Dariu i sestri Dragani na pripremi i organizaciji hodočašća. Zahvala također ide našem vozaču Josipu koji nas je lijepo i sigurno vozio, kao i domaćici u autobusu Mariji, koja nas je lijepo služila.

Mir i dobro!

Jelena i Ivica Budiša

HODOČAŠĆE: SKRADIN, MEĐUGORJE, MOSTAR, ZAKUČAC (8. – 12. SVIBNJA 2024. GODINE)

Ukasnim večernjim satima, u srijedu 8. svibnja 2024., krenuli smo put Međugorja, našoj nebeskoj Majci, Kraljici Mira. Vozili smo se u dva autobusa, nas 110 hodočasnika. Naše prvo mjesto koje smo posjetili na putu prema Međugorju bio je Skradin. On se nalazi u Šibensko-kninskoj županiji, na desnoj obali rijeke Krke koja se u Skradinu ulijeva u Jadransko more. U Skradinu smo mogli vidjeti dvije crkve, jedna je katolička - Rođenja Blažene Djevice Marije, a druga je pravoslavna - sv. Spiridona. Ulice Skradina su uske i popločane, a cijela jezgra grada je zaštićeni spomenik kulture. U ovom lijepom mediteranskom gradiću smo imali slobodno vrijeme za šetnju i razgledavanje grada, te pauzu za ručak i odmor.

U Međugorje smo stigli u popodnevnim satima i smjestili se u hotel, a nakon toga smo išli na večernji program koji je uključivao svetu misu i euharistijsko

klanjanje pred Presvetim. Poslije programa u župi išli smo na večeru u hotel.

Bili smo na tri temeljna mesta u Međugorju: na brdu Križevac, na Podbrdu i u crkvi svetog Jakova. Posjetili smo žensku zajednicu Cenacolo te Mostar.

Prvoga dana u Međugorju, poslije doručka, išli smo na brdo Križevac.

Penjući se na brdo, molili smo križni put koji je predvodio fra Darko Grmača. Došavši do križa ostali smo kratko u osobnoj molitvi. Križ je podignut prije početka ukazanja, u *Svetoj godini otkupljenja 1933.- 1934.* Ranije je ovo brdo nosilo naziv brdo Šipovac, a od 1934. nosi ime Križevac. Križ je podignut kao zavjet vjernika Međugorja zbog obilnih kiša koje su uništavale usjeve u podnožju brda, a drugi razlog je bio što je papa Pio XI. zamolio da se diljem svijeta podignu kipovi na vrhovima brda u čast 1900. obljetnice Kristove muke i smrti na križu.

Postaje križnoga puta na Križevcu su postavljene u ožujku 1988. godine.

Između 13. i 14. postaje križnoga puta nalazi se spomen ploča preminuća fra Slavka Barbarića, franjevca koji je svoj život ugradio u Međugorje.

U popodnevним satima smo se, nakon što smo ručali i okrijepili svoje tijelo, uputili na izlet u Mostar. Tamo smo posjetili prelijepu franjevačku crkvu svetih Petra i Pavla koja je neposredno pred Domovinski rat bila obnovljena, da bi u ratu bila uništena. Svojim izgledom je slična staroj, ali je puno veća. Crkva ima najviši zvonik u Bosni i Hercegovini, visok 107,2 m koji dominira i bdije nad Mostarom. Iznimno lijepa crkva ponos je tamošnjih franjevaca i vjernika. Crkvu nam je pokazao i o njoj govorio fra Mario Kvesić iz franjevačkog samostana u Mostaru. Poslije razgledavanja crkve zaputili smo se u razgledavanje grada na Neretvi.

Vrativši se iz Mostara išli smo na večernji molitveni program župe Međugorje, najprije na svetu misu, pa na molitvu pred Križem Kristovim, a potom smo išli u naš hotel na večeru.

Na Brdo ukazanja ili Podbrdo krenuli smo drugoga dana, odmah poslije doručka. Molili smo radosna otajstva krunice i pjevali Marijanske pjesme. Na Podbrdu se nalaze reljefi otajstava krunice kraj kojih smo prolazili u molitvi. Na samom mjestu ukazanja se nalazi kip Kraljice Mira izrađen u čast 20. obljetnice ukazanja 2001. godine. Kod kipa Kraljice Mira smo ostali oko pola sata u osobnoj molitvi i meditaciji. Vratili smo se zatim u hotel na ručak, a poslijepodne smo posjetili žensku zajednicu Cenacolo. Tamo su nam dvije djevojke govorile o svojoj ovisnosti, točnije o putu iz tame u svjetlo. One su u zajednici Cenacolo, uz pomoć vjere, zajedništva i ljubavi drugih bivših ovisnika i pokajanja za ono što su činile, promijenile svoje živote i svjedočile nam o novom životu koji je vidljiv u njihovom osmješaju na licu i vedrini kojom isijavaju. Nakon toga smo do večernjeg programa imali slobodno vrijeme koje smo koristili za sakrament pomirenja, osobnu molitvu,

kupovinu suvenira, odmor... Sudjelovali smo na večernjoj svetoj misi u župi i nakon toga išli na večeru u hotel.

U nedjelju rano ujutro na blagdan svetog Leopolda Bogdana Mandića smo krenuli prema Omišu, točnije Zakučcu kod Omiša, gdje se nalazi Svetište svetog Leopolda Mandića. Iako je sveti Leopold rođen u Herceg Novom, a preminuo u Padovi, njegovi preci su živjeli u Zakučcu, zaseoku Mandići, gdje su došli iz Bosne bježeći pred Turcima. U predivnoj prirodi podno planine Mosor i porječju rijeke Cetine, najprije smo išli u procesiji s kipom svetog Leopolda, a onda smo slavili svetu misu s tamošnjim pukom. Predslavitelj je bio mons. Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko-križevački. U koncelebraciji su bili naš fra Darko, tamošnji župnik vlč.

Emanuel i nekolicina franjevaca iz okolnih župa. Svima nam je bilo lijepo u Zakučcu. Mnogi smo bili po prvi puta ovdje i bili smo oduševljeni kako bogatstvom prirode toga kraja tako i molitvenim ambijentom koji nas je napunio radošću i mirom. Po završetku svete mise krenuli smo svojim domovima, bogatiji za nova iskustva, prijateljstva, znanja i sve milosti koje smo primili na ovom hodočašću. Zahvaljujemo se dragom Bogu što nas je pratio na našem hodočašću, također hvala našim vozačima Josipu i Stipi koji su nas sigurno dovezli našim domovima. Hvala i Mariji koja nam je kuhala kave i pazila na nas. Hvala našemu fra Darku koji je bio duhovni pratitelj na hodočašću, ali i organizator hodočašća kao i onaj koji je o svemu brižno mislio i pazio na sve nas.

s. Dragana

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI U GOSPIĆU

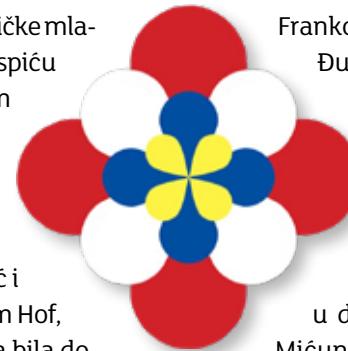
Raduj se za svoje mladosti! (usp. Prop 11,9)

s. Dragana

Dvanaesti po redu Susret hrvatske katoličke mlađeži, održan je u srcu Like u gradu Gospicu 4.-5. svibnja 2024. godine, pod geslom

Raduj se za svoje mladosti! (usp. Prop 11,9).

Iz naše HKM Beč je na susret pošao jedan autobus mlađih, točnije njih 56 i četiri predstitelja, fra Darko Grmača, pastoralni vijećnik i vjeroučitelj Zoran Marinčić, đakon Ivan Sarić i s. Dragana. Krenuli smo u 23:00 sata s trga Am Hof, prema Ogulinu čija nam je Župa Svetog Križa bila domaćin. U Ogulin smo stigli u ranim jutarnjim satima, bili smo prva od 19 grupa koja je pristigla u tu župu. Dočekao nas je animator Marin Mićunović koji nam je pokazao središte grada, te nam ispričao nekoliko legendi grada. Najprije nam je pokazao ponor rijeke Dobre koji nosi naziv Đulin ponor, nazvan po djevojci koja je prema legendi zbog nesretne ljubavi tu okončala svoj život. Sljedeća legenda se vezala uz jedan zdenac vode koji smo vidjeli u parku kralja Tomislava. Zdenac se zove Vrelo Cesarovac, a do njega dolazi voda iz podnožja planine Klek. Legenda kaže da ako žena popije vode s Cesarovca postane lijepa, dobra i zauvijek mlada, a muškarac, ako se napije vode s Cesarovca, oženit će se Ogulinkom. Moram priznati da sam vidjela više muškaraca na vrelu, nego žena. Od kulturnih spomenika vidjeli smo

Frankopanski kaštel nastao oko 1500. godine iznad Đulinog ponora. Danas se u njemu nalazi muzej.

Naša poznata književnica Ivana Brlić Mažuranić je rođena u Ogulinu. Vidjeli smo mjesto gdje je rođena kao i njenu bistu. Kada smo pogledali grad išli smo u sportsku dvoranu „Ivica Cindrić Piva“ u Ogulinu na okrjeput.

Nakon što smo doručkovali započeo je u dvorani duhovni program. Vodili su ga Marin Mićunović i Inka Salopek. Na samom početku sve sudionike je pozdravio i zaželio dobrodošlicu vlc. Bruno Lovaković. Nakon pozdrava pozvane su sve župe da ih predstavi netko iz grupe. Nas je dostojanstveno predstavio fra Darko. Nakon predstavljanja slijedio je glazbeni dio programa, zapjevala se pokoja duhovna i domoljubna pjesma te himna susreta: *Raduj se za svoje mladosti*. Poslije duhovno glazbenog programa uputili smo se na ručak u obližnju školsku zgradu, a nakon ručka smo išli prema Gospicu. Zahvalni smo župi Ogulin na lijepom gostoprimgstvu. Moglo se osjetiti kako smo istinski dobrodošli i kako im nismo bili na teret. Uslužnost, gostoljubivost, toplina, bliskost, ljubaznost, velikodušnost, profinjenost, skromnost je krasila lica ljudi koji su nas ugostili.

Došavši u Gospic odmah smo išli smjestiti se u Hotel

Maki. Toplinom i majčinsko očinskim pogledom su nas dočekali bračni par Sokolić koji su nam otvorili vrata svoga srca, svog hotela i restorana. Smjestili smo se u sobe, a nakon toga krenuli na punktove gdje su nas dočekali volonteri koji su nam podijelili pakete s hranom i vodom, majice i kape. Krenuli smo zatim na Trg Stjepana Radića gdje je bio program u kojem su sudjelovale razne redovničke zajednice predstavljajući se mlađima. U 14:30 je započela procesija od Trga do stadiona Balinovac. Mladi su na puno punktova imali priliku za isповijed, u isto vrijeme se molila krunica. Vrhunac SHKM je sveta misa koja je započela u 17:00 sati, a predslavio je splitsko-makarski nadbiskup Zdenko Križić u zajedništvu s brojnim biskupima i svećenicima. Mons. Križić je donedavni gospičko senjski biskup koji je i osmislio geslo susreta: *Raduj se za svoje mladosti*, ali i sudjelovao u osmišljavanju programa SHKM u Gospicu. Propovijedao je šibenski biskup Tomislav Rogić, predsjednik Odbora HBK-a za mlađe. Propovijed toliko puno govori da mi je žao ne prenijeti je cijelu, pa ćeće je moći pročitati u nastavku. Pjevanje su animirali udruženi zborovi mlađih. Na susretu je sudjelovalo više od 10 000 mlađih. Na kraju svete mise proglašena je Požeška biskupija za sljedećeg 13. domaćina SHKM 2026. godine.

Nakon mise smo išli u hotel na večeru i noćenje, neki od nas su sudjelovali i na koncertu *Božje pobjede*, a neki su se povukli na odmor u hotelu. Svoj boravak kod topolinom ispunjene obitelji Sokolić završili smo doručkom u njihovom restoranu. Kao znak pažnje uručili smo im poklon košaru s bečkim slatkisima i pićima. Izazvali smo jedni kod drugih i pokoju suzu radosnicu i zahvalnicu. Poslije doručka smo se uputili u gospičku katedralu gdje smo s drugim mlađima slavili svetu misu koju je predslavio dubrovački biskup Roko Glasnović. Poslije mise smo išli na zajednički ručak, a iza ručka smo krenuli na izlet iznenađenja na koji nas je poveo fra Darko. Išli smo na Majerovo vrilo – izvor rijeke Gacke koja se nalazi u selu Sincu. Ovo prelijepo izletište okruženo je livadama i mlinicama, oko mlinica su drveni mostići i pješačka staza, najradnije bi tamo ostali da nas ne čekaju nove obveze, stoga smo se poslije razgledavanja uputili našim kućama i u večer-

njim satima stigli u Beč.

Hvala dragom Bogu sretno smo stigli našim domovima, rodila su se na ovom putu nova prijateljstva, upoznali smo jedni druge, kao i druge mlađe, molili se i pjevali. Predstavili smo drugima našu Misiju. Hvala svim mlađima za svaki oblik suradnje na ovom putovanju, hvala što ste doprinijeli tome da nam bude lijepo. Zahvaljujem ovom prilikom našem pastoralnom vijećniku Zoranu koji je s đakonom Ivanom bio velika pomoć i oslonac u radu. Hvala našem vozaču Stipi koji je s nama imao puno strpljenja, obitelji Sokolić na toploj dobrodošlici, smještaju i hrani, dragim ljudima dobre volje koji su dali sve od sebe da nam bude lijepo. Hvala svim Ličankama i Ličanima na gostoprimgstvu, mora se priznati da su dobri domaćini! Posebno hvala našem fra Darku koji je sve od sebe dao da nam bude lijepo, nije se štedio ni u kojem pogledu i nismo ni svjesni koliko nam je toga omogućio. Sve što smo mogli dobiti, dobili smo najbolje, a za to se on zalagao od „makarona“ (podaci poznati režiji), ića, pića, smještaja i na kraju izleta.

*Propovijed mons. Tornislava Rogića,
šibenskog biskupa*

Mladosti – draga mladost!

Tri su molitvena raspoloženja naše duše pred Bogom: Hvala – Oprosti i Pomozi. Radost zahvaljivanja, poniznost kajanja i potreba pomoći Božje. Najprije HVALA! Kad najprije zahvališ za primljena dobra onda i potrebe izgledaju manje, pa možda i sami grijesi za koje treba moliti oproštenje.

Hvala Ti, Bože, za ovu okupljenu mladost! Hvala Ti, za upućenu riječ, za ovaj susret, za ovo zajedništvo, za ovu NADU i za ovu RADOST!

Pismo veli: ... ako čovjek živi i mnogo godina, neka se uvijek veseli, a neka se sjeti da će i tamnih dana biti mnogo. – Ispraznost je sve što će doći. – doći i proći – Zato raduj se, za svoje mladosti, i veseli se u danima svoga mlađenštva; ... Uklonijad iz svoga srca ... I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti. – Sada, ovoga časa, danas – raduj se i misli na svoga Stvoritelja! Zato što me je htio, a htio me je jer me voli – zato postojim, zato jesam, dišem i kročim ovom zemljom.

Sve što ti srce poželi, sve želje koje se pred tvojim očima pojave – podvrgni sudu prolaznosti, sjeti se prolaznosti i sjeti se tko je iznad svega toga – Bog jedini! Sve stavi pred njega da jasnije vidiš što će doista usrećiti tvoje srce, dane tvoje mladosti ispuniti pravim životom i radošću. Želje i misli su kao ptice koje nam lete nad glavama i ne možemo zabraniti koja će nam proletjeti iznad glave. Ali, mladosti – mi biramo, mi donosimo odluku – kojoj ćemo ptici dopustiti da nam sagradi gniazdo na glavi, da se useli u srce.

Kaže sveti Augustin: dvostruku borbu vodi svijet protiv Kristovih vjernika: „Laska im da ih prevari i prijeti im da ih slomi. Neka nas samo ne zarobi vlastiti užitak, neka nas ne zastraši tuđa okrutnost, i svijet je pobijeđen.“ Dok se u nama vodi ta borba valja uvijek biti svjestan Kristove pobjede, Kristova uskrsnuća. Da i mi s Njime budemo pobjednici, sada i na koncu kada se naš duh vrati zauvijek Bogu i prebrodi sve ispraznosti. Kad ponovno budemo prah, a duh se vrati Bogu koji ga je stvorio i darovao.

Istina, danas je toliko ponuda: i laskanja i zastrašivanja. Možda moramo usvojiti jednu važnu lekciju koja se zove: To mi ne treba!

Kaže jedna priča da je neki filozof svaki dan dolazio na tržnicu i obilazio prodavače, pregleđavao što se sve nudi, zagledao i otišao, a da ništa nije kupio. I tako dan za danom, dok ga jedan trgovac nije zaustavio i ljutito pitao, zašto uopće dolazite svaki dan... – Dolazim vidjeti što mi sve ne treba!

Tražio je ono što vrijedi, nije se dao zavesti ni prevariti, nije htio kako kaže pjesma: za samo kap života – ostaviti more; niti zbog jednog trena zanemariti, izgubiti vječnost.

Psalm pjeva: Obasaj nas Gospodine svjetлом svoga Lica da osjetimo tvoju blizinu u svakodnevici naših traženja, svakodnevici našeg života. Psalmista kliče: Tko će nam pokazati sreću? Nijedna „sreća“ koja traje ne ostvaruje se bez tebe, Gospodine. Sve su druge tako kratke, prolazne i prividne.

Čuo sam: „Ali velečasni, na početku smo bili tako sretni. Što se dogodilo? – Samo je jedan odgovor: Jeste li svoju sreću stavljali u ruke Božje, je li u vašoj obitelji Bog bio sustolnik, sustanar, prijatelj, brat... Jeste li s Njime računali?

Isuse, zoveš nas da ostanemo u tvojoj ljubavi, kao što je Otac ljubio tebe: dopustio je da tripiš – tražio da ispunиш Njegovu volju i Ti si priglio križ, podnio muku i pobijedio. Otac te uskrisio, zauvijek učinio našim bratom, suputnikom i spasiteljem. Kako ćemo ostati u tvojoj ljubavi?

Odgovaraš: Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat će te u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuva zapovijedi Oca svoga te

ostajem u ljubavi njegovoj.

Tvoja je zapovijed da ljubimo Boga svim svojim bićem, svim svojim životom, a bližnjega svoga kao sebe samoga. Tvoje zlatno pravilo kaže: da činimo drugima samo ono što bi voljeli da drugi čine nama. Tvoje zapovijedi još od Saveza na Sinaju kažu: Ako sam Ja tvoj jedini Bog, ti nećeš imati drugih bogova uz mene, ti nećeš izgovoriti ime moje uzalud, nećeš zaboraviti svetkovati moj dan, nećeš nauditi roditeljima po kojima sam ti darovao život. Ma nećeš nauditi životu ni svome ni tuđem, nećeš obećastiti ni svoga ni tuđeg tijela, nećeš posegnuti za tuđim, niti ćeš koga riječu ogovarati niti tuđega poželjeti. Ako sam tvoj jedini Bog, stalno si u Savezu sa mnom.

To si nam govorio da tvoja radost bude u nama, da naša radost bude potpuna, životna, istinska. Tvoja je radost Isuse, ako smo tvoji, u tvojoj milosti. Naša radost može biti potpuna samo ako smo tvoji, ako smo s Tobom, ako si nam na prvom mjestu, ako si nam jedini Bog. Ne daj nas u ropstvo! Po svojim zapovijedima daješ nam snage da se odupremo napasti, lažnim ponudama, ovisnostima svake vrste: droge, pornografije, kocke, nasilja, bilo kojeg zlostavljanja. Zarobljenost ekranom, malim i velikim?

Pomozi nam da uvijek slušamo Tvoj glas: To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna. Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!

Dao si nam najveću mjeru ljubavi, pokazao si je: Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Volimo onoliko koliko smo se spremni darovati, žrtvovati za druge, za sreću drugih u kojoj ćemo naći svoju radost i ispunjenje. Žrtva i sebedarje su lakmus papir za istinsku ljubav i radost.

Mladosti, koristim riječi pape Franje iz posljednje poruke za Dan molitve za duhovna zvanja: Mladima, osobito onima koji osjećaju da su se udaljili od Crkve ili su u nju izgubili povjerenje, želim poručiti ovo: dopustite da vas Isus očara, uputite mu svoja važna pitanja kroz tekstove Evangelija, dopustite da njegova prisutnost u vama pobudi nemir, koji nas uvijek dovodi u spasonosnu krizu. On poštuje našu slobodu više nego bilo tko drugi, ne nameće se, nego se nudi: dajte mu prostora i naći ćete svoju sreću u naslijedovanju njega i, – ako bude od vas to tražio, u potpunome predanju njemu. – Odazovite se!

Budimo spremni doći pred Gospodina, pred Uskrsloga i ponizno moliti oproštenje. Oprosti Isuse za sve stranputice, za svaki trenutak kad je sebičnost bila jača, za trenutke kad smo te zatajili, kad smo te stavili na neko sporedno mjesto, zanemarujući što od nas tražiš i ne misleći što nam sve daruješ.

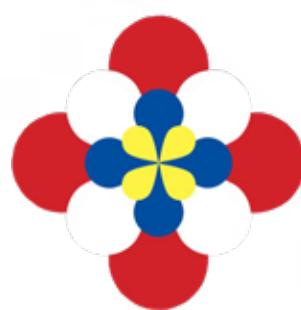
Pomozi nam da čvrše stojimo u tvojoj blizini. Da odbacimo ono što nas od tebe udaljuje, umanjuje tvoju milost, tvoju naklonost, tvoju prisutnost u našem životu. Daruj nam da možemo živjeti riječ Pisma koje Pavao piše Efežanima:

Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! Blagost vaša neka je znana svim ljudima! Gospodin je blizu! Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očituju svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu. Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala – to nek vam je na srcu!

Zaključujem riječima pape Franje iz Lisabona – na svjetskom susretu mlađih: „Ustanite!“. Trgnimo se oda sna, izadimo iz ravnodušnosti, otvorimo rešetke zatvora u koji smo se ponekad zatvarali, da svaki od nas uzmogne otkriti svoj poziv u Crkvi i svijetu i postati hodočasnik nade i mirovorač! Neka nas u našem životu pokreće strast i s ljubavlju se brinimo za ljudi oko sebe i okolinu u kojoj živimo. Ponavljam: imajte hrabrosti uključiti se!

Uostalom, Isus nam poručuje: Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.

Budite Kristovi sijači vedrine, nade i radosti – Amen!

Hrvatska katolička misija Beč obogatila je svoju misijsku zajednicu 27. travnja 2024. godine sa 116 novih prvpričesnica i prvpričesnika. Toga subotnjega prijepodneva u dvije grupe i u različito razdoblje pod dvije svete mise, prvom u 10:00 sati i drugom u 12:00 sati smo proslavili pri-

manje sakramenta prve svete pričesti. Prvpričesnička slavlja predslavio je fra Josip Koren, voditelj Hrvatske katoličke misije u Beču. Pjevanje su tijekom slavlja animirali Mješoviti misijski zbor i Zbor mladih Misije. Recitacijama su slavlje uljepšali prvpričesnici, a misna čitanja su čitali njihovi roditelji.

Pripreme za primanje sakramenta euharistije i ispovijedi započele su u rujnu 2023. Sestre Nikolina, Ivana i Dragana su pripremale djecu i kroz jednu vjeronaučnu godinu uz pomoć roditelja djece koja su dolazila na vjeronauk, učile djecu najjednostavnije molitve naše vjere. Zajedno smo molili, pjevali,

Na sam dan slavlja djeca su blistala od radosti, bili su svečano obučeni i čekali su trenutak kada će po prvi put pristupiti stolu Gospodnjem i blagovati tijelo Kristovo. Nitko nije ostao ravnodušan gledajući ih i slušajući recitacije koje su izgovarali, izazivajući u svima nama radost i pokoju suz u radosnicu.

PRVA PRIČEST U HKM BEČ

s. Dragana

stjecali nova znanja, produbljivali svoju vjeru, družili se jedni s drugima i govorili hrvatskim jezikom, ponekad i naučili neku novu hrvatsku riječ.

Bliža priprava za primanje sakramenta euharistije bila je tri dana prije same pričesti. U tom vremenu su djece po prvi put pristupila sakramantu pomirenja. Naša trojica svećenika - fra Radovan, fra Marko i fra Darko su

predslavili misna slavlja o trodnevnići. Na djeci privlačan način pokušali su prenijeti Isusovu poruku ljubavi i zajedništva. Lomeći Riječ Božju približili su se djeci i roditeljima svaki na sebi specifičan način.

Na sam dan slavlja djece su blista od radosti, bili su svečano obučeni i čekali su trenutak kada će po prvi put pristupiti stolu Gospodnjem i blagovati

tijelo Kristovo. Nitko nije ostao ravnodušan gledajući ih i slušajući recitacije koje su izgovarali, izazivajući u svima nama radost i pokoj suzu radosnicu.

Fra Josip je u razgovoru s djecom govorio o povezanosti i ljubavi djece s njihovim roditeljima, te usporedio roditeljsku ljubav s Isusovom ljubavlju. Isus je za sve nas umro na križu, jer nas je ljubio. Roditeljska ljubav je također ona

koja ljubi i bez obzira kakvo je dijete roditelj ga voli. Na posljednjoj večeri Isus nam je ostavio uspomenu na njega. On je lomio kruh i davao učenicima, isto tako i vino. Učenici su jeli i pili iako nisu razumjeli da je to Kristovo tijelo i krv. Isus im je kazao da njega uskoro neće biti i da se oni sami sastaju i razgovaraju o onom što je on činio. Fra Josip je poručio djeci da su uz njih roditelji koji ih vole i brinu za njih, dovode ih u crkvu kod Isusa koji nas sve voli, bez obzira jesmo li dobri ili nismo. Isus nam poručuje da činimo ono što je on činio i time ćemo pokazati da smo njegovi učenici i učenice.

Na kraju prvopričeskih slavlja fra Josip je zahvalio Bogu što smo lijepo proslavili ova slavlja, roditeljima koji su dovodili djecu na vjeronauk, sestrama što su pripremale djecu za ovaj svečani čin, braći franjevcima za isповijedanje i trodnevnu pripravu za slavlje, također Zboru mlađih, Misijskom mješovitom zboru i na kraju djeci prvopričesnicima kojima je čestitao na ovom lijepom danu i primanju sakramenta prve svete pričesti.

PRIMANJE SAKRAMENTA POTVRDE U HKM BEČ

I primit ćete snagu, Duh Sveti sići će na vas i bit ćete svjedoci sve do na kraj svijeta...

s. Dragana

Duh Sveti je 25. svibnja 2024. godine sišao na 185 krizmanika. Nadbiskup splitsko-makarski mons. Zdenko Križić podijelio je sakrament potvrde u HKM Beč. Slavlje smo imali u 9:30 sati i u 12:30 sati. Na prvoj misi krizmu je primilo 79 kandidata, a na drugoj misi 106. Slavlje je započelo ulaznom procesijom u kojoj su bili nadbiskup i svećenici, uslijedio je pozdravni govor krizmanika i predavanje cvijeća. Potom je fra Josip pozdravio nadbiskupa u ime Misije i zamolio ga da započne slavlje. Nadbiskup je toplo pozdravio vjernike i započeo misno slavlje. Čitanja kao i molitvu vjernika čitali su krizmanici.

Pjevanje su predvodili na prvoj misi župni zbor, a na drugoj zbor mladih. Evangelijske su navijestili na prvoj misi fra

Marko, a na drugoj fra Darko, dok je fra Radovan na obje misi glasno izgovarao imena kandidata koji su se krizmali.

Toplu pastirsku riječ krizmanicima, roditeljima i svima nama uputio je biskup Zdenko. On je svoju propovijed temeljio na Djelima apostolskim, tekstu koji govori o silasku Duha Svetoga. A Duh je taj koji daje snagu za život, on ne uništava nego grijе, daje toplinu i snagu da se možemo boriti s nedaćama života. Duh djeluje tihom na nutrinu, ne uvijek kao silan vjetar nego kao nutarnja snaga koja čovjeku pomaže da izdrži. Znamo da nas ne razdvaja različitost jezika nego različitost duha. Postoji i zao duh, duh ovoga svijeta kojim se čovjek može deformirati do te mjere da se s drugima ne razumije, a rezultat toga su trajne napetosti i sukobi. Kada nema Duha onda se ne razumiju ni braća ni sestre. Apostol Pavao nam govori da je mir plod Duha Svetoga, ako nema Duha Božjega nužno će faliti mira.

Nadbiskup je na poseban način govorio o radosti kao daru Duha Svetoga, jer život bez radosti nije život. Isus želi da u njegovim učenicima trajno boravi radost i da bude potpuna. No, radost nije razuzdan život, zabava, nego je radost ispunjena nutrita, unutarnje zadovoljstvo, mir duše i vedrina srca. To je radost koja se ne može upiti, nju nam samo Bog može darovati. Postoji varava radost koju nudi đavao, npr. u kocki. Uvjeri osobu da će sigurno dobiti neka samo još jedanput uloži i tako osoba protrati sve do vlastitog života. Kada nudi drogu uvjerava osobu da će doživjeti ugodu, da će je dro-

ga izvući iz sivila života. A gdje onda završava takva osoba? U krhotinama izgubljenog ljudskog dostojanstva, istaknuo je nadbiskup Zdenko. Jednako tako i alkohol, nisi „faca“ ako ne popiješ još i još, pa takav sjedneš u auto i dodaš gas do kraja, jer će ti se drugi diviti i tvoj ugled u društvu mladih će rasti. A kad život izgubiš ili unesrećiš druge, đavao slavi pobedu. Krizmanicima je poručio da su pred njima izbori koje tek moraju napraviti Upozorio ih je da je moguće pogriješiti i napraviti krivi korak, ali krivi korak ima posljedice za cijeli život. Važno je moliti Duha Svetoga da nas vodi kroz život i daje nam potrebnu snagu. Roditeljima je poručio da nije najvažnije osigurati djeci materijalno, nego formirati njihova srca i duše kako ne bi ostali празni. Poručio je da nema poteškoće koja se s Bogom ne može svladati i nema situacije iz koje nema izlaza. Neće uvijek biti lako izabrati pravi put i donositi prave odluke. Zato je važno nositi u sebi svjetlo Duha Svetoga koje će nam pomoći u donošenju ispravnih odluka. Nadbiskup je poručio: Nemojte život proigrati, nemojte život shvatiti neozbiljno, jer život nije obični razred u školi koji, ako padneš, može ponoviti. U životu kada se dogode neki promašaji ponavljanje gotovo da nije moguće, padovi ostave ožiljke koji često ne zaciјele. Zato čuvajte u sebi darove Duha Svetoga koga ćete primiti u ovom sakramantu, a Duh Sveti će onda čuvati vas. Nemojte zaboraviti svakodnevnu molitvu u kojoj ćete preporučivati Bogu svoj život i svoju budućnost. Ne bojte se tada budućnosti jer nećete nikada ostati sami. Nadbiskup je nadalje rekao kako ćemo moliti svi kod ove svete mise za ove mlade duše da nikada ne budu zavedene od zloga, da nikada ne

dopuste da ih poteškoće obeshrabre i dovedu do besmisla života, nego da uvijek imaju pouzdanje u Boga i da u njegove ruke znaju stavljati sve probleme s kojima će se u životu suočavati, a Bog onda neće uskratiti svjetlo i snagu da se protivštine pobijede i pretvore u blagoslov.

Na kraju svete mise fra Josip je

zboru, sestraru Nikolini i Ivani koje su uredile crkvu kao i s. Luciji koja nam priprema svečani ručak. Zahvalio je braći franjevcima: fra Radovanu, fra Marku i fra Darku koji su isповijedali krizmanike, njihove roditelje i kumove kroz trodnevnicu te predvodili misna slavlja. Na koncu se zahvalio nadbiskupu Zdenku koji nas je pastirski pohodio

kraju svete mise nam se obratio otac nadbiskup zahvalivši fra Josipu na pozivu za podjelu sakramenta potvrde, franjevcima i sestraru franjevkama koji ovdje djeluju te svemu Božjem narodu, napose krizmanicima i njihovim roditeljima.

Molimo svi za naše krizmanike da u njima raste Duh kojeg su danas

čestitao krizmanicima, njihovim roditeljima i kumovima. Zahvalio se na koncelebraciji i pomoći fra Josipu Tomasu i o. Dominiku Magdaleniću. Takoder, vjeroučiteljima koji su vodili krizmanike kroz ovu godinu: fra Marku, fra Darku i s. Dragani, zahvalio je Zboru mladih kao i Župnom mješovitom

te podijelio sakrament krizme našim krizmanicima i zaželio mu da ga Duh Sveti vodi u nimalo lagom vođenju Splitsko-makarske nadbiskupije. Nakon fra Josipove zahvale, u ime naše Misije i svih krizmanika, krizmanik Anton Ivanović je uručio biskupu poklon košaru s austrijskim slatkim proizvodima. Na

primili kako bi ih po plodovima mogli prepoznati. A plodovi Duha su ljubav, radost, mir, strpljivost, velikodušnost, uslužnost, dobrota, krotkost, vjernost, blagost, uzdržljivost, čistoća... neka nam svima budu čežnja ovi plodovi Duha Svetoga.

DUHOVNA OBNOVA ZA ČLANOVE FRANJEVAČKOG SVJETOVNOG REDA

Od 12. do 14. travnja 2024. godine u našoj Misiji je održana duhovna obnova za članove našeg mjesnog bratstva Franjevačkog svjetovnog reda koju je predvodio fra Franjo Jurinec, franjevac iz Krapine, koji je i sam djelovao u našoj Misiji u vrijeme kada je bratstvo OFS-a nastalo. Obnovu smo započeli večernjom svetom misom, poslje koje smo se uspeli u vjeronaučnu dvoranu kako bismo slušali o svetome Franji, molitvi i Bibliju, razmatrali i o sebi i svome životu kao članovi franjevačke obitelji čije poslanje je u svijetu. Pravilo života je za franjevce sveto evanđelje.

U subotu smo u župnoj dvorani razmišljali o euharistiji, temeljnog sakramenu kršćanske zajednice, te smo malo ponovili gradivo kada je u pitanju pristup svetoj prijesti. Jednako tako nas je fra Franjo podsjetio na činjenicu da su ne samo potrebe zajednice povjerene pojedincima, nego da jednako tako trebamo biti ponosni ako član naše zajednice ostvari neki uspjeh, jer je to dio na koji dotični član ostvaruje ono osobno poslanje koje mu je Bog povjerio. Nakon predavanja smo sudjelovali na molitvi krunice i na misi s godišnjim obećanjima članova Marijine legije koju je predvodio fra Marko Vuković.

Preporučiti sebe i svoj život Gospu je nešto što je i sveti Franjo koji je osobito štovao blaženu Djevcu Mariju rado činio. U nedjelju smo večernjom misom koju je predvodio fra Franjo Jurinec, a glazbeno animirao zbor mladih, nastavili svoje razmišljanje i zaključili svečanom mjesecnom skupštinom koju su predvodili fra Franjo i fra Radovan, naš aktualni duhovni asistent. Bilo je tu mnogo poučnoga, ali bilo je i prostora za praktična pitanja ili za osobni razgovor s fra Franjom kojega mnogi pamte kao dušobrižnika u našoj Misiji.

Ivo Baotić

KONCERT AKADEMSKOG ZBORA FILOZOFSKOG FAKULTETA CONCORDIA DISCORS

Svečanu i bogatu subotu, 27. travnja 2024. nakon slavlje prve prijesti u našoj Misiji, završili smo koncertom filozofskog fakulteta iz Zagreba, koji su u pratinji svojih profesora; izv. prof. dr. Franika Čorića, izv. prof. dr. Tanje Trške i prodekanice za studijske programe i cjeloživotno obrazovanje izv. prof. dr. Dolores Grmača, održali koncert u našoj crkvi Am Hof nakon večernje mise.

Na koncertu su izvedene sakralne i svjetovne klasične skladbe te zborске obrade hrvatskih tradicijskih napjeva iz kojih treba izdvojiti pjesmu Andreja Makora: *Bogorodice Djevo* kao i dvije tradicijske upućenih Blaženoj Djevici Mariji: *O, žalosna Majko, Sveta Divice i O, Marijo, budi zdravo*. Koncert jedioprototaktom zbor Hrvatima izvandomovinetedomačojpubličipredstavlja hrvatsku glazbenu baštinu te djela svjetske zborске literature. Također, ovaj je koncert bio poseban, jer se organizirao i u sklopu obilježavanja 150. obljetnice osnivanja Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu te je uvod u obilježavanje 15. obljetnice Zbora.

Zbor Concordia discors nagrađivani je mješoviti zbor koji okuplja većinom studente zagrebačkog sveučilišta. Zbor je kvalitetu potvrđivao na brojnim domaćim i inozemnim natjecanjima na kojima je osvajao redovito najviša odličja. Također je održao više koncerata diljem Hrvatske i inozemstva te sudjelovao u brojnim događanjima u Hrvatskoj na najvišoj državnoj razini. Gostovanje u Beču nije bio prvi nastup zbora u našem gradu. Godine 2014. Concordia discors sudjelovala je u manifestaciji "Europe Sings" u sklopu otvorenja Wiener Festwochen na Rathausplatzu. Tada se okupilo osam predstavnika različitih europskih zemalja koji su odabrani kao najbolji zborovi svojih država. Pred više tisuća ljudi na trgu i velikom televizijskom publikom u izravnom prijenosu Concordia discors predstavila se hrvatskom skladbom te sudjelovala u ostatku programa s ORF-ovim radijskim simfonijskim orkestrom te bečkim zborom Arnold Schönberg.

Hvala zboru, profesorima i voditeljima zbora na posjetu i svečanom koncertu u našoj crkvi Devet korova anđeoskih.

fDG

NOVA KNJIGA NAŠEG VJERNIKA IVE BAOTIĆA

Krajem 2023. godine okončan je još jedan vrijedan projekt našeg vjernika Ive Baotića, koji je tada objavio prvu knjigu na njemačkom jeziku pod naslovom „*Hier bin ich, sende mich!*“, a koja je prijevod njegove ukupno devete knjige pod naslovom „*Evo me, mene pošalji!*“, o služenju vjernika laika u Crkvi. U četiri cjeline autor nas upoznaje pobliže s teološkim temeljima poslanja laika u Katoličkoj crkvi, koji čine uvjerljivo najveći broj vjernika, jer u ovaj stalež se broje svi vjernici koji nisu redovnici, đakoni, svećenici ili biskupi, dakle oni, koje volimo zvati običnim vjernicima.

Knjiga najprije predstavlja 13 biblijskih osoba, među kojima je osobito zanimljivo prvo poglavje o Adamu, jer ono svjedoči da je svaki čovjek stvoren na Božju sliku i da je time svatko, neovisno o tome je li vjernik ili ne, već po stvaranju pozvan, biti slika Božja u svijetu. Autor nam u primjerima prikazuje da ni biblijske osobe koje promatra nisu bili savršeni, da su i oni bili grešni poput Davida koji čini preljub i ubojstvo zbog Urijine žene, kao i Petra, koji je zatajio Isusa ili pak Pavla koji je kao Savao bio veliki progonitelj kršćana. No sve to nije omelo Boga da upravo njima povjeri važne uloge, Petra i Pavla nasmjeno apostolskim prvcima.

Drugo poglavje knjige predstavlja nam dokumente Drugog vatikanskog sabora u onim dijelovima, gdje oni govore o vjernicima laicima. Liturgija je, kako to i kaže prijevod ovog naziva, javno bogoštovljive naroda, te u njoj pored zaređenih službenika treba sudjelovati i vjernički puk koji odgovara na zazine i sudjeluje u pjevanju, ali preuzima i službe poput čitača, pričestitelja ili ministranata. Nadalje, ovo poglavje se opširno bavi i dokumentom o vjernicima laicima i tumači poslanje vjernika kako unutar Crkve tako i u društvu i svijetu.

Ivo Baotić

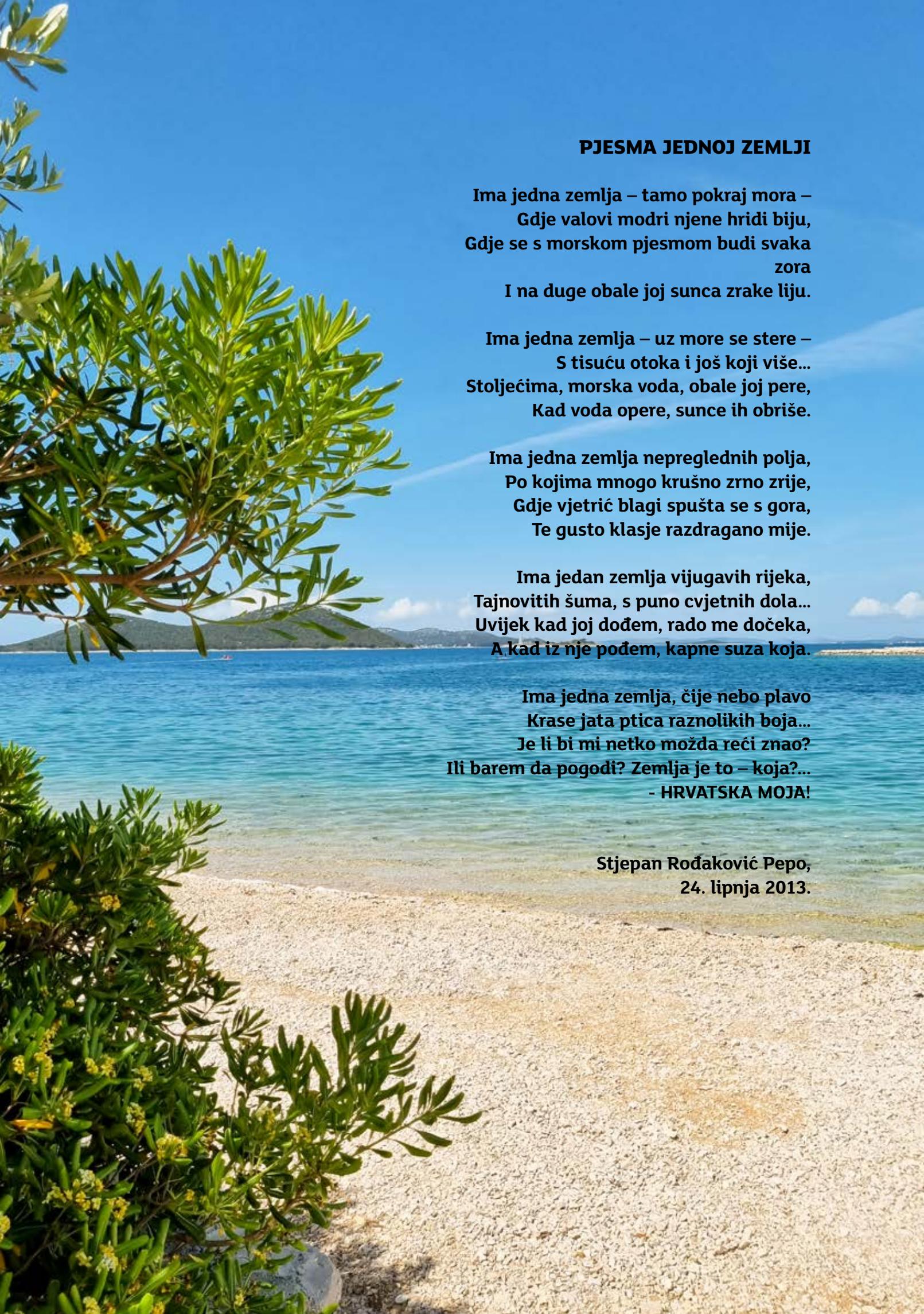
PRIPREME ZA IZGRADNJU FOTONAPONSKE ENERGANE NA KROVU CRKVE AM HOF

Vrijeme u kojemu živimo je vrlo zahtjevno, posebno u pogledu mira u svijetu, migracija i međuljudskih odnosa, tržišta rada, te mnogih drugih faktora kao i gospodarstva općenito. Posebno mjesto u tomu u posljednjih desetak godina zauzima opskrba plinom i električnom energijom. Svjedoci smo da su se kroz posljednjih nekoliko godina javljale krize u opskrbi plinom, nedostatak električne energije, oštećenja energetske infrastrukture i sl. Europska unija u cjelini, a kroz to i svaka zemlja zasebno prilagođava se novim uvjetima i novim energetskim izvorima. Austrija je definirala razdoblje do 2040. godine, do kada bi trebala odustati od fosilnih izvora energenata i prijeći na zelenu energiju. U tom razdoblju je planirano da se sproveđe tzv. program *klima neutralnih objekta*. Europska komisija je za to donijela potrebne smjernice koje su obavezne za sve članice. Hoće li sve to biti u predviđenom razdoblju moguće ostvariti ostaje nam za vidjeti.

U HKM Beč smo shvatili da je došlo vrijeme da se i mi počnemo baviti tom temom. Stoga smo počeli s pripremama za instaliranje fotonaponske energane na krovu crkve i pomoćnih objekata na Am Hofu. Odlučili smo da u prvoj fazi ispitamo mogućnost instalacije solarnih panela i korištenja solarne energije kroz izgradnju fotonaponske energane. Dobivena električna energija bi se kori-

stila za osobne potrebe, a eventualni viškovni proizvedene energije, što će ovisiti o odobrenoj veličini fotonaponske energane, plasirali bi se u mrežu i za to bi se dobila odgovarajuća naknada. Daljnju mogućnost dekarbonizacije objekata, npr. korištenjem pumpi za izmjenu topline u ovoj fazi nećemo obrađivati (napominjemo da smo nedavno izvršili sanaciju centralnog grijanja i ugradili novu plinsku termu, što će za naredno vrijeme biti dovoljno). Do sada smo uradili predstudiju za fotonaponsku energiju. Za stručnu pomoć pri izradi predstudije angažirali smo tvrtku Immo-Objekttechnik GmbH gdje radi naš župljanin K. Jurić, te mu se ovim putem zahvaljujemo na pomoći.

Studijom su obrađene dvije varijante. Manja, veličine 32,24kWp i veća, veličine 67,2kWp. Izbor varijante će ovisiti o odlukama i odobrenjima nadležnih institucija. Crkva Am Hof se nalazi u povijesnom dijelu Beča, u zoni zaštite spomenika kulture. Sljedeći koraci koji nam predstoje su razgovori s nadležnim institucijama iz domena elektro-energetskog gospodarstva, Zavodom za zaštitu spomenika, Bečkom nadbiskupijom i sl. Poslije toga, ako nadležne institucije daju *zeleno svjetlo*, slijedi izrada potrebne tehničke dokumentacije za prijavu projekta, dobivanje potrebnih dozvola, priprema natječaja, izbor izvođača radova i realizacija projekta.

PJESMA JEDNOJ ZEMLJI

**Ima jedna zemlja – tamo pokraj mora –
Gdje valovi modri njene hridi biju,
Gdje se s morskom pjesmom budi svaka
zora
I na duge obale joj sunca zrake liju.**

**Ima jedna zemlja – uz more se stere –
S tisuću otoka i još koji više...
Stoljećima, morska voda, obale joj pere,
Kad voda opere, sunce ih obriše.**

**Ima jedna zemlja nepreglednih polja,
Po kojima mnogo krušno zrno zrije,
Gdje vjetrić blagi spušta se s gora,
Te gusto klasje razdragano mijе.**

**Ima jedan zemlja vijugavih rijeka,
Tajnovitih šuma, s puno cvjetnih dola...
Uvijek kad joj dođem, rado me dočeka,
A kad iz nje pođem, kapne suza koja.**

**Ima jedna zemlja, čije nebo plavo
Krase jata ptica raznolikih boja...
Je li bi mi netko možda reći znao?
Ili barem da pogodi? Zemlja je to – koja?...
- HRVATSKA MOJA!**

**Stjepan Rođaković Pepo,
24. lipnja 2013.**